

جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇر خىرىستىيان ئۇيۇشمىسى

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇخېلىل راخمان لوپنۇرى

ئېلىكتاب ئىشلىگۈچى: مەنزىل گۈرۈپپىسى

ئالاھۇدە: مەزكۇر ماقالىدە شىۋىتسىيە دىن تارقاتقۇچىلىرىنىڭ قەشقەر ۋە يەركەندىكى مۇرت توپلاش جەريانىنى ئەسلىمە شەكىلدە خېلى گەتراپلىق بايان قىلغان. ئاپتور (بەلكىم ئەينى ۋاقىتتىكى دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ بىر ئەزاسى بولۇشى مۇمكىن، توردىكى ئادرېستتا ئاپتور ئېنىق ئەسكەرتىلمىگەن) ئۆزىنىڭ دىنىي ئېتىقادى ۋە قىممەت قارىشىنى ئۆلچەم قىلىپ، بۇ ئەسلىمنى يېزىپ قالدۇرغان. شۇڭلاشقا، ئەسلىمدىكى كۆز قاراشلارغا تەنقىدىي مۇئامىلە قىلىشقا، بەزى تارىخى ۋە قەلەرنى يەنىمۇ تەھقىقلەپ كۆرۈشكە توغرا كېلىدۇ. تەرجىمە قىلىش جەريانىدا، ئىزاھلاش زۆرۈر دەپ قارىغان جايلارنى ئىزاھلاپ كۆرسەتتىم. شۇنداق بولسىمۇ، بىر قىسىم جايلارنى يەنىمۇ چوڭقۇر دەلىللەشكە توغرا كېلىدۇ. مەزكۇر ئەسلىمە ئەينى ۋاقىتتىكى دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ قەشقەردىكى پائالىيەتلىرىدىن بىرنى خەۋەردار قىلغۇچقا، بۇ تارىخقا قىزىققۇچىلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈنلا تەرجىمە قىلىندى. ئەسلىمدە ئاپتور پۈتۈنلەي ئۆز دىنىي ئېتىقادىنى چىقىش قىلىپ تۇرۇپ، گەتراپىدىكى كىشىلەرگە باھا بەرگەن (مەسىلەن، ئۆز مۇرتلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى كۆپتۈرۈپ، يەرلىك مۇسۇلمان ئاممىسىنى چۆكۈرىدىغان قاراشلار). شۇڭلاشقا، نۇرغۇن كۆز قاراشلاردا بىر تەرەپلىملىكلەر ھېلىمەم مەۋجۇت. بۇ بىر تەرەپلىمە قاراشلارغا قارىغۇچىلارچە ئەگىشىپ كېتىشتىن قەتئىي ساقلىنىشىمىز كېرەك. بۇنى ھازىرقى تارىخى، دىنى ۋە مەدەنىيەت، كۆپ-ئادەت جەھەتتىكى ئۇنۋېرسال بىلىملىرىمىزگە تايىنىپ تۇرۇپ، نېمىنىڭ ئەمەلىي ۋەقە، نېمىنىڭ ھېسسىي چۈشەنچە ئىكەنلىكىنى پەرىقلەندۈرۈشىمىزگە توغرا كېلىدۇ. مېنىڭچە، شىۋىتلارنىڭ قەشقەر رايونىدىكى دىن تارقىتىش پائالىيەتلىرى ئاساسىي جەھەتتىن مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشقان. ئۇلارنىڭ مۇرتلىرى قاتارىغا ئۆتكەنلەرمۇ ئاساسىي جەھەتتىن يېتىم-يېسىر، ئىگە-چاقسىز بالىلار ۋە ئەينى ۋاقىتتا تۇرمۇش ھەلەكچىلىكىدە مۇھتاجلىق ئىلكىدە قالغان كىشىلىرىمىز خالاس. شۇڭلاشقا، بۇ كىشىلىرىمىزگە باھا بەرگەندىمۇ، ئەينى ۋاقىتتىكى ئوبىكتىپ شارائىتنى چىقىش نوقتىدا قىلغان ئاساستا باھا بېرىشىمىز بەكمۇ مۇھىم. بۇ ئەسلىمنى دوستلارنىڭ تېخىمۇ گەتراپلىق چۈشىنىشى ئۈچۈن مۇناسىۋەتلىك سۈرەتلەرنى ۋە بىر مۇخبىرنىڭ ئەينى ۋاقىتتا قەشقەرگە كېلىپ دىن تارقىتىش ۋە داۋالاش ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان شىۋىتنىڭ قىزىنى (بۇ قىز قەشقەرگە كېلىپ باقمىغان) زىيارەت قىلغان فىلىمىنى ۋە تورداشلار بۇرۇن تارقاتقان مۇناسىۋەتلىك فىلىملەرنى قوشۇمچە قىلدىم. زىيارەتنىڭ تىلى ئىنگىلىزچە ئەمما خەنزۇچە خەتلىك بولۇپ، زىيارەت جەريانىدا زىيارەت قىلىنغۇچى يۇرتىمىزنىڭ ئەينى تارىخى شارائىتىكى جۇغراپىيەلىك نامىنى قايتا-قايتا تىلغا ئېلىپ كۆتىدۇ.

ئەمما، بۇنىڭ ھازىرقى ۋەزىيەت بىلەن مۇخالپ كېلىدىغان ھېچقانداق يېرى يوق.

جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇر خىرىستىيان ئۇيۇشمىسى - چىقىش ئىنتايىن قىيىن بولغان تىك قىيا

شۇئىتلار بېقىۋالغان يىتىم - يېسىر بالىلار

بۈگۈن قەشقەرنىڭ قايناق بازار كۈنى، بازار كىشىلەر بىلەن لىق تولغان، ھەممە يەردە ۋاقىتلىق قويۇلغان مال يايىملىرى كۆزگە چېلىقىدۇ. قۇرۇق ئۈزۈم، گۈلە-قاق ساتىدىغانلارمۇ بار، قەشقەرنىڭ ئەتراپىدىكى كىچىك بوستانلىقلاردىن ئۆزلىرى تېرىغان سەي-كۆكتاتلارنى ئېلىپ كېلىپ قازان، داس، چېپەك ۋە ئات جابدۇقلىرى بىلەن ئالماشتۇرۇپ كېتىدىغانلارمۇ بار. بۇ ۋاقىتتا، شۇنداق بىر نەزەر تاشلىسىڭىزلا قاۋۇل، ساغلام بەدەنلىك ئۇيغۇرلار توپىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى تەشكىل قىلىدىغانلىقىنى بايقايسىز. ئۇلار چىلان رەڭلىك ياكى سىزىقچىلىرى رەڭدار قېلىن يەكتەك، ئاق رەڭلىك ئىشتىننىڭ ئۈستىدىن ئېگىز قونچىلىق ئۇزۇن ئۆتۈك، پاكىزە چۈشۈرۈۋېتىلگەن بېشىغا چۆرىسىگە تۈت تۇتۇلغان سالۋا تۇماق كىيۋالغان بولۇپ، ئىنتايىن ئۆزگىچە كۆرىنىدۇ. ئەمما، گاھىدا تۇرۇپ-تۇرۇپ ئىچكىرىدىن كەلگەن ناھايىتى ئورۇق، كۆك ماتا ياكى يىپەك رەختلەردىن كىيىم كىيۋالغان خەنزۇلارنى ياكى غەرب تەرەپتىن كەلگەن ئۇزۇن ھەم كەڭرى چاپانلارنى، ئۇچلۇق باش كىيىملىرىنى كىيۋالغان روسلارنى ۋە ياكى بومبۇر ساقال

ھىندىستانلىقلارنى، پامىر تەرەپتىن كەلگەن يۈزلىرى قىپ-قىزىل، تۆڭكەلەرگە مىنىۋېلىپ كۆزلىرىنى قىسقان ھالدا پەسكە قاراپ ماڭىدىغان قىزغىنلارنىمۇ ئۇچرىتىپ قالسىز. ئۇنىڭدىن باشقا، كوچىدا ئېشەك ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، ماڭدامدا بىرى ئۇچرايدۇ، بەزەنلىرى ئوتۇن ئارتقان؛ بەزەنلىرى سېۋەت-سېۋەتتە قوغۇن-تاۋۇز دېگەندەك نەرسىلەرنى ئارتىشقان؛ يەنە بەزىلىرى بولسا، يوغان باغلانغان ئوت-بوغۇزلارنى ئارتىشقان بولۇپ، خۇددى مېڭىۋاتقان ئوت-چۆپ دۆۋىسىگە ئوخشاپ قالىدۇ.

ئەينى ۋاقىتتىكى قەشقەر بازىرىدىن بىر كۆرۈنۈش

بازارنىڭ بىر تەرىپىدە ھېيتگاھ جامەسى بولغاچقا، بۇ بازار مۇشۇ مەسچىتنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان. بازاردىكى رەت-رەت ھەرخىل ھەر تۈرلۈك يايما دۇكانلار بىر-بىرىگە ئۆلىنىپ، ھەر بىر بۇلۇڭ-پۇچقاقتىن سوزۇلغان. بۇنىڭ ئىچىدە ياغاچچىلار كوچىسى بولسا يارىباغ دەرۋازىسىغا يېقىن شەھەردىن چىقىدىغان بىر ئېغىزدۇر. قەشقەر بولسا سېپىل بىلەن قورشالغان بىر شەھەر. تۆت كەتراپتا تۆت دەرۋازا بار بولۇپ، بۇ دەرۋازىلار كۈن ئولتۇرغاندىن تارتىپ تاكى ئەتىسى كۈن چىققۇچە دائىم تاقاقلىق تۇرىدۇ. ئەگەر چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ يول خېتى بولمىسا، كىشىلەر بۇ جايدىن خالىغانچە چىقىپ كىرەلمەيدۇ. شەھەر سىرتى يوغان چاقلىق يارىبار ھارۋىلار بىلەن تولغان بولۇپ، بۇ ھارۋىلار ئادەتتە تاڭ ئاتماستا يولغا چىقىدىغانلار ياكى قاراڭغۇ چۈشكەندە قايتىپ كېلىپ، شەھەر سىرتىدا تۈنەپ قالغانلاردۇر. ئۇنىڭدىن باشقا شەھەر سىرتىدا يەنە ئاز مىقداردا كىچىك قول-ھۈنەرۋەنچىلىك دۇكانلىرى ۋە بۇلارنىڭ ھەر خىل ئېھتىياجىنى

قاندۇرىدىغان كۆچمە توۋلاپ يۈرۈپ مال ياكى نان ساتىدىغانلارمۇ بار. شەھەر سىرتىدىن ئۇزاقلاپ ماڭسىڭىز، ئەتراپتىكى بەش چاقىرىم يەرنىڭ ھەممىسى يېشىل بوستانلىق، شەھەرنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىگە 60 چاقىرىم ماڭسا، سۈپ-سۈزۈك بوشلۇقتا چاقىناپ تۇرغان قاراقۇرۇم تېغى ياكى دۇنيانىڭ ئومۇرتقىسى دەپ ئاتالغان پامىر ئېگىزلىكى كۆزىگە تاشلىنىدۇ. شەھەرنىڭ شىمالىي قىسمىدا شىنجاڭ بىلەن باشقا دۆلەتلەرنى ئايرىپ تۇرىدىغان تەڭرىتېغى بار. مانا بۇ دېڭىزدىن ئەڭ يىراق - ئاسىيانىڭ مەركىزىي قىسمىغا جايلاشقان قەشقەر شەھىرى.

ئىلگىرى مۇشۇنداق بىر بازار كۈنىدە، ياش ئالى ئېشەك مىنىپ قەشقەرگە كېلىپ بىر ھەپتىلىك سودىلىقلىرىنى قىلماقچى بولدى. بازاردىكى بارلىق مەنزىرە ئۇنىڭغا ناھايىتى تونۇش بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ۋاراك - چۈرۈك ئاۋازلار ئىچىدىن تاسادىپىي ھالدا بىر جۈملە ئەزەلدىن ئاڭلاپ باقمىغان ئاۋازنى ئاڭلاپ قالدى. ئۇ دەرھال توختاپ زادى قانداق ئاۋاز ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولدى. ئەسلىدە ئۈستى-بېشىنى چاڭ-توزان قاپلىغان كۈلرەڭ ئۇزۇن يەكتەك كىيۋالغان بىر ئادەم بىر توپ ياشلارغا (ساداقەتمەن ئىسلام مۇرتلىرى) نۇتۇق سۆزلەۋاتقان ئىكەن. ئۇ «شۇنداق، مەن مەڭگۈ ئۆلمەيمەن» دەۋاتقىدەك. ئالى ئىچىدە «بۇ ئادەم چوقۇم كاللىسىدىن ئېزىپتۇ، قاراڭلار ئۇنىڭ ھەم قېرى ھەم ئورۇق بەستىگە يەنە تېخى ئۆلمىگۈدەك» دەپ ئويلىدى. لېكىن ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۆزىنىڭ خاتالاشقانلىقىنى ھېس قىلدى. «ئاۋۇ نۇتۇق سۆزلەۋاتقان كىشى كىم بولىدۇ؟» دەپ سورىدى، يېنىدىكى بىر ئاڭلىغۇچىدىن.

- ئاۋۇ چەتئەللىكى دەۋاتامسىز؟ ھە، ئۇ بىر دىن تارقاتقۇچى.

- ئۇ ئاۋۇ دوختۇرخانىدىكى ئادەممۇ؟

- ئۇنىڭ دەيدىغان گېپى ئوخشىماي تۇرىدۇ.

- ئۇ ساراڭمۇ؟

- ھە! ياق، ئۇنداق ئەمەس. ئۇ بىر خىرىستىيان مۇرىتى.

- ئەمما، ئۇنىڭ «مەن مەڭگۈ ياشايمەن» دېگىنى زادى قانداق گەپ؟

- مەن بىلمەيمەن، بەلكىم ئۇنىڭ مەڭگۈ ياشىغۇسى باردۇر. بىزمۇ ھەم شۇنداق

ئويلايمىزغۇ؟ ئاللاھنىڭ بىزگە بەخت ئاتا قىلىشىنى ئارزۇ قىلايلى! توغرا، سىز ئازراق كېسەك چاي ئالامسىز؟ - ئۇلار شۇنداق دېيىشىپ بولۇپ، ھەر قايسىسى ئۆز يولىغا مېڭىشتى.

كوچىدا ۋەز ئېيتىۋاتقان چەتئەللىك

ئەتراپ قاراغۇلاشتى، يېزا يولى ئۆيلىرىگە ئالدىراپ قايتىۋاتقان دېھقانلار بىلەن تولۇشقا باشلىدى. بەزىلىرى ئېشەك مىنۋالغان، بەزىلىرى ئات ياكى ئېشەك ھارۋىسىغا ئولتۇرغان. بەزىلەر يۇقىرى ئاۋازدا مۇھەببەت ناخشىلىرىنى ياغرىتىشقا، بەلكىم ئات ھارۋىلىرى يول بويىدىكى كولىۋېتىلگەن سۇ كۆلچەكلىرىگە پېتىپ قالغان چېغى، بىر قىسىملار يۇقىرى ئاۋازدا ئاتلىرىنى كۈچەشكە دەۋەت قىلىۋاتقان ئىدى.

ئىتلارنىڭ ھاۋشىغان ئاۋازى ۋە دېھقانلارنىڭ خوتۇنلىرىغا «ئىشىكى ئاچ» دەپ ۋارقىراشلىرىدىن باشقا ئاۋاز ئاڭلانمايتتى. گەرچە ئاي پارلاپ تۇرغان ئايدىڭ كېچە بولسىمۇ، ئەتراپتا ئۆيلەرنىڭ بارلىقىنى خېلى تەستە ئىلغا قىلغىلى بولاتتى. چۈنكى، بۇ ئۆيلەرنىڭ دەرىزىسى ئۆگزىسىدە ئىدى (بۇرۇنقى ئۆيلەردىكى تۇڭلۇكنى كۆرسەتسە كېرەك-تەرجىماندىن). لېكىن ئۆينىڭ ئىچى يامان ئەمەس بولۇپ، تاملار ئاپپاق ئاقارتىلغان، تام ئوچاقنىڭ ئۈستىدىكى ئويۇققا يوتقان-كۆرىپلەر تىزىلغان، كاڭ ئۈستىگە رەڭدار گىلەم سېلىنغان بولۇپ، بۇ كۈندۈزى ساقاللىق رولىنى، كېچىسى كارۋاتلىق رولىنى ئوينايتتى. ئۆينىڭ ئالدىغا قىلىنغان ئۈزۈم تال بارىشى ئۇلارنىڭ بىر كۈنلۈك ئەمگەكتىن يېنىپ سالىقىدايدىغان، چاي ئىچىدىغان، تاماكا چېكىدىغان كۆڭۈلدىكىدەك يېرى. ئالى ۋە ئۇنىڭ قوشنىلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ تېرىيدىغان يەرلىرى بار. شىنجاڭنىڭ تۇپرىقى مۇنبەت، بۇ يەرلەرگە ئوغۇت چاچمايمۇ بىر يىلنىڭ ئىككى پەسلىدە مول

ھوسۇل ئالغىلى بولىدۇ. بۇ يەرنىڭ سۈيى لاهىيەلەنگەن سۇ باشلاش يوللىرى ئارقىلىق يېقىن ئەتراپتىكى قىزىل دەريادىن باشلاپ كېلىنىدۇ.

يېمەك-ئىچمەك ناھايىتى مول، ئەمما ئىنتايىن ئەزان. ئۇلار تېرىيدىغان زىرائەتلەر ئاساسەن بۇغداي، قوناق، ھەر خىل كۆكتاتلار، بەش تىيىنغا بىر نەچچە ساپاق ئالغىلى بولىدىغان ئۈزۈم، چوڭ-كىچىكلىكى ھەر خىل تەمى تاتلىق قوغۇن-تاۋۇزلاردۇر. بۇ يەرنىڭ سېرىق توپىسىدىن ناھايىتى تېزلا كېسەك قىلغىلى بولىدۇ، بۇنى قۇياش نۇرىدا قۇرۇتقاندىن كېيىن، كۈچلۈكرەك بىرەر ئەر كىشى بولسىلا، بىر ھەپتە ئىچىدە بىر كىچىك ئۆي سالالايدۇ. پاختىنىڭ كۆپىنچىسى دەريا بويىدىكى پەس جايلارغا تېرىلىدۇ. قوي يۇڭلىرى بولسا، تاغ باغرىلىرىدا بېقىلىۋاتقان سانسىز قوي پادىلىرىدىن كېلىدۇ.

بۇ يەرنىڭ تۇرمۇشى گەرچە ئاددىي، بىر خىل بولسىمۇ، ئەمما كىچىك كەنتلەردە تۇرسا ئىنتايىن مەنلىك. بۇ يەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپچىلىكى ئىنتايىن ئوچۇق-يورۇق، ئۇلارنىڭ ئەنئەنىۋىي تۇرمۇشىدا كىشىنىڭ ھەۋىسىنى كەلتۈرىدىغان نۇرغۇن تەرەپلەر بار. ئىسلام دىنىدا مۇنداق بىر ئاساسىي ئۇقۇم بار. ئۇ بولسىمۇ، ئاللاھنىڭ ئالدىدا ھەممە ئادەم باراۋەر. بۇ خىل كۆز قاراش ئادەمگە بىر خىل كۆز-كۆزىنى ھۆرمەتلەش غۇرۇرىنى ئاتا قىلىدۇ. شۇڭلاشقا، تەبىئىي ھالدا بىر خىل قائىدە ئەھكاملارغا رىئايە قىلىدىغان ئىجتىمائىي كەيپىيات شەكىللىنىدۇ.

قەشقەر شەھىرىدىن بىر كۆرۈنۈش

ئادەتتە بىر كۈنلۈك تۇرمۇش تاڭ سەھەردىكى ئىككىنچى خوراز چىلىشى ۋە مەزىنىنىڭ ساداقەتمەنلىك بىلەن «ناماز ۋاقتى بولدى، ناماز ئوقۇغان ئۇخلىغاندىن ياخشى، ئاللاھ بىردۇر، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ ئەلچىسىدۇر» دەپ ئوۋلىغان ئەزەن ئاۋازىدىن باشلىنىدۇ. ئارقىدىنلا ئاياللار ئورنىدىن تۇرۇپ، ئوچاقلارغا ئوت قالاپ ئەتىگەنلىك چايغا تەييارلىق قىلسا، ئەلەر دېھقانچىلىق ئىشلىرىغا كىرىشىپ كېتىدۇ. جىمجىت سەھەر ئاسمىنى كۆيۈۋاتقان يۇلغۇن ياغىچىنىڭ مەزىلىك ھىدى قاپلاشقا باشلايدۇ.

ھەر كۈنى بەش ۋاق ئوقۇلىدىغان نامازنىڭ ئاخىرقى قېتىملىقى (مۇسۇلمانلارنىڭ رەسمىي بوسۇندىكى دۇئا-تلاۋىتى) كۈن ئولتۇرۇپ قاراڭغۇ چۈشكەندىن كېيىن ئوقۇلىدۇ. ئاندىن كېيىن باشقا ئىشلار بولمايدۇ. گەرچە سۈپى مەزھىپى تەرغىباتچىلىرى بەلگىلىك ماھارەت بىلەن جىمجىتلىق ئىچىدە ئادەمنىڭ كاللىسىدىكى غەم-غۇسسەلەرنى ۋاقىتلىق ئۇنتۇغىلى ھەمدە روھى جەھەتتىن ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا يەتكىلى بولىدۇ، دەپ تەلىم بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئالى ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش كىشىلەر پەقەت ئۆزلىرى ئېتىقاد قىلىدىغان دىننىڭ ئەڭ تۆۋەن تەلەپلىرىنى ئورۇنلاش بىلەنلا ئەمەس، بەلكى، ئۆز تەقدىرىنى ئۆز قولىدا تۇتالايدىغان قابىلىيەتنىڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. ئەمما، ئاللاھ ئۇلارغا نىسبەتەن ناھايىتى يىراقتەك: ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ئۆزى ياراتقان ئەزىمەت بىر ئادەمگە قانداقمۇ نەزىرى چۈشسۇن؟ ئادەم ياشاش ئۈچۈن جاپالىق كۈرەش قىلىش، ئىجتىمائىي ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش بىلەن بىرگە ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا بارالايدىغان ئىخلاسمەنلىك ئىچىدىكى تۇرمۇشقا قانداقمۇ ئىگە بولالسىۇن؟ ناۋادا تۇرمۇش رەڭدار ۋە ئۆزگىرىشچان بولمىسا، بۇ باشقا ئىش. ئالى تېخى ياش، ئۇنىڭ ئايالى بولسا ئۆز نىسۋىسىگە شۈكۈرى قىلىپ ياشايدىغان ئايال. كەنتتىكى كىشىلەر بىرلىكتە ئەمگەك قىلىدۇ. ئادەتتە كىشىلەر چۆرىسىنى ئالماشتۇرۇشنىڭ تۇرمۇشنى ياخشىلاش بىلەن ئانچە مۇناسىۋىتى يوق دەپ قارايدۇ. ئەمما. شەھەردىكى تۇرمۇش بولسا باشقىچە. ئاللىنىڭ شەھەردىكى دوستلىرى دائىم تۇرمۇشتىكى مەسىلىلەر ھەققىدە ئۇنىڭدىن مەسلىھەت ياكى ياردەم سورايدۇ. ئۇلار بۈگۈن ھەسەت تۈپەيلى ئاشۇ ئۆزىدىن باي قوشنىلىرىنىڭ ئۆز ئايالىنى ئېزىۋاتقانلىقىدىن گۇمان قىلمىغان تەقدىردىمۇ، ئەتە چوقۇم ئاشۇ رىقابەتچى رەقىبلىرى بىلەن پىچاقلىشىپ، چوڭ چاتاقنى تېرىپ يۈرۈيدۇ.

ئۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ بەزىلىرى ئۆزى مۇۋاپىق دەپ قارىغان نامازنى بېكىتكەن ھامان، تۇغماس ئايالىنى دەرھال يولغا سالدۇ، ئوخشاشلا ئۇ ئايال مۇكەممەلەپ كېلىدىغان ئاشۇ بەختسىز كۈن ئۈچۈن ئوغۇرلۇقچە ھازىرلىق كۆرىدۇ. پەقەت قولغا كىرگۈزگىلى بولىدىغانلا نەرسە بولسا، تىقىشتۇرۇشقا تەييار تۇرىدۇ. ھەمدە كۆڭلىدە «قولۇمدا ئازراق ئېشىنچام بولسا، يېڭى ئەر

تېپىشىمغا ياردىمى بولىدۇ» دەپ ئويلايدۇ. بەزى ئادەملەر ئىككى قورودا تۇرۇۋاتقان ئاياللىرىنى بېقىش ئۈچۈن كالا قاتۇرۇپ يۈرۈيدۇ. يەنە بەزىلىرى بولسا، بىر قورودىكى ئىككى خوتۇننى ئەپلەشتۈرەلمەي ئازابلىنىپ يۈرۈيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق ئادەملەرنىڭ ئۆيىدە ئېرىدىن ئاجراشقان ئانا ياكى قېيىن ئانىلار بولىدۇ، ئۇلار ھەممە ئىشلارغا چېپىلىدۇ، ئەسلىدىنلا مالماتاڭ ئىشلار تېخىمۇ قالايمىقانلىشىدۇ.

ئاللاھقا رەھمەت! يېزىدىكى تۇرمۇش بۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە تېنىچ. ئەلۋەتتە ئاجرىشىدىغان ئىشلار يېزىلاردىمۇ بار، لېكىن ھېچبولمىغاندا بۇ يەردە نىكاھنىڭ داۋاملىشىش ۋاقتى ئۇزۇن، گاھىدا چاچلىرى تەڭ ئاقارغان بەختلىك مويسىپىتلارنىمۇ ئۇچرىتىشقا بولىدۇ. لېكىن ئالى باشقا ئالاھىدە تۇرمۇش شەكىللىرىنى كۆرەلمەيدۇ. نىكاھ ئىنسان ھاياتىدىكى كەم بولسا بولمايدىغان بىر خىل كەچۈرمۈش، ئىسلام دىنى ئەر ۋە ئاياللارنىڭ جەمئىيەتكە مەسئۇل بولىشىنى، زاھىدلىق يولىنى تۇتماسلىقنى شۇنداقلا زىنا قىلماسلىقنى تەشەببۇس قىلىدۇ. گەرچە نىكاھنىڭ چەكلىمىسى بولسىمۇ، ئەمما يەنىلا تۆتتىن ئۈچ قىسىم ئادەم جىنسىي كېسەلنىڭ تەھدىتكە ئۇچرايدۇ. شۇڭا، خېلى كۆپ قىسىم ئاياللار ھامىلدار بولۇپ، ئون ئاي توشماستىن بالىسى چۈشۈپ كېتىدۇ. بەزىلىرىنىڭ بالىلىرى تۇغما مېيىپ بولۇپ تۇغۇلىدۇ. خۇددى يېزىدا كەڭ تارقالغان: «باشقىلار سىنى بىر يېتىمكەن دېسە، ئۇنۇتما ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى شۇنداق. ئاتا ۋە ئاناڭمۇ ئايرىلىپ كەتسە، بۇنىمۇ ئاللاھم بېكىتكەن شۇنداق» دېگەن قوشاققا ئوخشاش بۇ يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى ھېچقانداق چارە - ئامال بىلەن توسقلى بولمايدىغاندەك بىلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا نۇرغۇن بىچارە ئىگە - چاقىسىز بالىلارمۇ ھەم بار. مانا مۇشۇنداق ئاللاھ بىلەن كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىر پەردە تارتىلغان، ئەمما ئادەم ئاشۇ پەردىنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان مەڭگۈلۈك دۇنيانى بىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ.

ئالى ئاخىرى شەھەرگە كىرىپ بىر كىشىلىك خىزمەت تېپىشنى قارار قىلدى. چۈنكى، ئۇ شەھەردە دائىم دېگۈدەك مەسچىتكە بېرىپ، ئىسلام دىنىنىڭ شەرھىلىرىنى ئاڭلاپ تۇرالايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ياشانغان دادىسى بىلەن ئايالىنى يېزىدا قالدۇرۇپ، قەشقەرگە كۆچۈپ كەلدى. ئۇ يەردە ئۇ خىزمەتتىن باشقا ۋاقىتلىرىنى ئاشۇ ئىخلاسەن مۇسۇلمانلار بىلەن بىللە ئۆتكۈزدى. ھەمدە ئاستا - ئاستا ئۇلارنىڭ بىر ئەزاسى بولۇپ قالدى.

كۈنلەر ئۆتۈۋەردى، 1906 - يىلىنىڭ ئوتتۇرىلىرى ئالى ھېلىقى گوللاندىيەلىك دىن تارقاتقۇچىنىڭ ئالەمدىن ئۆتۈپ، روسىيەلىكلەرنىڭ قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغانلىقىغا دىققەت قىلدى. ھەمدە ھەسرەت ئىچىدە ھېلىقى مەڭگۈ ياشاشقا ئىنتىلگۈچىنىڭ ئارزۇ -

ئارمانلىرىنى ئېسىگە ئالدى.

بۇ ئىشلار بولۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي، ئۇنىڭ بىر دوستى ئۇنى قۇم دەرۋازا سىرتىدىكى دىن تارقاقچى شۋىتسىيىلىكلەر تۇرىدىغان قورۇنى كۆرۈپ كېلىشكە تەكلىپ قىلدى. ئىلگىرىكىگە ئوخشاشلا كېسەل كۆرسەتكىلى كەلگەن بىر توپ كىشىلەر دوختۇرخانا يېنىدىكى تاختا كۆۋرۈكتە ئولتۇرۇشاتتى. ئۇلار يىتىپ كەلگەن ئالى ۋە ئۇنىڭ دوستىنى كۆردى، ئارىدىكى بۇ يەرگە خېلى پىششىق بىرەيلەن ئۇلارنى قىزغىنلىق بىلەن نەشرىيات ئىچىگە باشلاپ كىردى. ئۇ يەردە ھەرپ تىزغۇچىلار (ئىنژېنېرلار) ئىشلەۋاتقان ئىكەن. ئالى خەت تونۇغاچقا، بۇ يەردە كۆرگەن نەرسىلەرگە بەكلا قىزىقىپ قالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار ھېلىقى ئادەمگە ئەگىشىپ، ئاشۇ چەتئەللىكلەرنىڭ كەچلىك ئىبادەت مۇراسىمىغا قاتناشتى. ئۇ ئۇلارنىڭ ئىبادەت قىلىپلا قالماستىن ناخشا ئېيتىدىغانلىقىنى، قول ۋە پۇتنى بىرلىكتە ئىشلىتىپ چالىدىغان فىسگارمۇن بىلەن تەڭكەش قىلىدىغانلىقىنى بايقىدى.

بىر قېتىم ئۇ يەنە ئۇلارنىڭ بىر يىغىلىشىغا باردى. بىر ئەر كىشى ئورنىدىن تۇرۇپ مۇنۇلارنى ئوقۇدى: «مەن سىلەرگە چىن كاپالەت بېرىمەنكى، بىزنىڭ يولمىزدا ماڭساڭلار، ئۆلۈمنى مەڭگۈ كۆرمەيسىلەر (17: 3 约翰福音)».

ئۆلۈمنى مەڭگۈ كۆرمەيسىلەر! ئالى بۇ گەپنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتى. يەنە شۇ ھېلىقى چۈشەنگىلى بولمايدىغان سۆز. ئەمما بۇ قېتىم بۇ گەپنى دېگىنى ياش ھەم بەستلىك قىزىل بۆك كىيىگەن بىرى ئىدى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ، مۇنبەرنىڭ ئۈستى تەرىپىگە تارتىلغان لوزنىكىدىكى مۇنۇ خەتلەرنى ئوقۇدى: «ھەقىقىي ئىلاھىڭنى تونۇ، ساڭا ئەۋەتىلگەن خىرىستوس ئەيسانى تونۇ، مانا بۇ ئەبەدىلىك. (3: 17 约翰福音)».

بۇ ناسارالار (قۇرئاندا خىرىستىيانلارنى شۇنداق ئاتىغان) زادى نېمىگە ئىشىنىدىغاندۇ؟ ئۇنىڭ ئىچى پۇشتى. ئۇ ئۇلارنى كۆپ خۇداغا، يەنە بىر ئايال ئىلاھقا ئىشىنىدۇ، ئەمما مۇسۇلمانلار يىگانە ئىلاھقا ئىشىنىدۇ، خىرىستوس ئەيسا بولسا بىر پەيغەمبەر دەپ ئويلىغان ئىدى. ئۇ قىپقىلىپ زادى نېمىلەرنىڭ دېيىلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولدى.

بىر دىن تارقاقچى ئۇنىڭ خەت تونۇيدىغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇ قايتىدىغان ۋاقىتتا ئۇنىڭغا بىر پارچە ئىنجىلنى بەردى. ئالى ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپ، قايتا-قايتا ئوقىدى. بىرەيلەن ئۇنىڭ بىر كىتابى شۇنچىۋالا قېتىرقىنىپ ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن نېمە كىتاپ ئىكەنلىكىنى سورىدى. «ئىنجىل (قۇرئاندا مۇقەددەس كىتابنى مۇشۇنداق دەپ ئاتايدۇ)» دەپ جاۋاب بەردى ئۇ.

ئاھ خۇدا! ئۇنداق كىتابنى ئوقۇشقا قەتئىي بولمايدۇ. ھېلىقى ئادەم شۇنداق دەپ توۋلىغانچە

ئۇنىڭ قولىدىن ھېلىقى كىتابنى ئېلىپ، ئۇنى ئوتقا تاشلىۋەتتى. «سەن مۇقەددەس كىتابقا مۇشۇنداق مۇئامىلە قىلامسەن؟» دەپ سورىدى ئالى. لېكىن ھېلىقى ئادەم ئۇنى قارغىغانچە كېتىپ قالدى.

ئالى بۇنىڭ بىلەنلا توختاپ قالمىدى، ئۇ دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىغا بېرىپ ئىنجىلدىن يەنە بىرنى ئېلىپ كەلدى. لېكىن، بۇ قېتىم ئۇ بۇ كىتابنى باشقىلاردىن يوشۇرۇپ يۈرۈپ كۆردى. لېكىن، بىر قېتىم ئۇ بىر دوستىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئوقۇغانلىرى ھەققىدە ئورتاقلاشماقچى بولغان ئىدى، ئۇنىڭ ھېلىقى دوستى كىتابنى پارە-پارە قىلىۋەتتى. ھەمدە ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «سەن بۇنى يەنە ئوقۇۋېرىدىغان بولساڭ، كاپىر (دىنغا ئىشەنمەيدىغان كىشى) غا ئايلىنىپ كېتىسەن» دېدى.

ئالى يەنىلا بەل قويۇۋەتمىدى، ئۇ كىتابتىن يەنە بىرنى ئېلىپ كەلدى. ئۇ تېخى يەكشەنبە كۈنلىرى ئوغۇرلۇقچە چېركاۋغا بېرىپ، ۋەز ئاڭلايدىغان بولۋالدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ ئەسلىدىكى خىزمىتىدىن ئىستىپا بەردى. ئۇ ۋاقىتتا ھېلىقى دىن تارقاتقۇچى ئاچقان دوختۇرخانا رېمۇنت قىلىنىۋاتاتتى. ئالى ئۇ يەرگە بېرىپ ۋاقىتلىق خىزمەت تاپتى. ھەمدە كۆڭلىدە: «كېسەل-ئاغرىقلارغا ياردەم قىلىش يامان ئىش ئەمەستۇ؟» دەپ ئويلىدى.

بۇ مەزگىلدە ئۇ دىن تارقاتقۇچىلارنىڭ تۇرمۇشىنى تەپسىلىي كۆزەتتى، ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرىگە قاتنىشىشنى ياخشى كۆرۈپ قالدى. دوختۇرخانا بىناسى رېمۇنت قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئالى ئۇ يەرگە يېقىن يەردىن بىر خىزمەت تاپتى. كۈنلەر ئۆتۈۋەرگەنسەرى ئاشۇ شىۋىتلارنىڭ خۇشال، ئىناق تۇرمۇشى ئۇنىڭدا چوڭقۇر تەسىر قالدۇرۇشقا باشلىدى. ئۇ دائىم دوستلىرى بىلەن بۇ ئىشلار ھەققىدە پاراڭ قىلىدىغان بولۇۋالدى. ئۇلارنىڭ ئائىلىسى تىنچ، ئەر-ئايال ئوتتۇرىسىدا بىر خىل ئۆز-ئارا ئىشەنچ بار. شۇڭلاشقا، ئېتىقاد جەريانىدا بىر-بىرىگە كىشىگە ئارام بېغىشلايدىغان تەسەللىي ۋە ئىلھاملارنى بېرەلەيدۇ. بۇ خىل كەيپىياتنى ئالى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان ئىدى.

دوختۇرخانا جايلاشقان قۇم دەۋزانىنىڭ ئەتراپىدىكى ئاشۇ قوشنىلار، بۇ شىۋىتلارنىڭ ھەقىقەتەن ئۆزلىرى ئېتىقاد قىلغان دىنغا مۇناسىپ ئىش قىلىدىغانلىقىنى ئوچۇق ئاشكارا ئېيتىپ قىلاتتى. ئۇلارچە بۇلار قاراڭغۇلۇق ئىچىدىكى خىرىستىيان دىنى مۇرتلىرى بولسىمۇ، بۇ جەھەتتە مۇسۇلمان دوستلارنىڭ ياخشى ئۆلگىسى ئىدى.

بىر نەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئالى بارا-بارا بۇ شىۋىتلارنىڭ نېمە ئۈچۈن بۇنداق ئىجىل نىكاھ تۇرمۇشىنى ساقلاپ، سەمىمىي ۋە شەخسىيەتسىز كىشىلەردىن بولالغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى

چۈشىنىپ يەتتى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى خىرىستىيان دىنىنىڭ تەلىماتلىرىغا بىردەك بوي سۇناتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇمۇ خىرىستىيان دىنىنىڭ تەلىماتلىرى بويىچە ئىش كۆرۈشنى سىناپ بېقىشقا باشلىدى. لېكىن، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ ئۆزىنىڭ ھەقىقىي بىر مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن، ئالايتەن ئىسلام دىنىنىڭ ئەنئەنىسى بويىچە شەھەردىن يەنە بىر خوتۇن ئالدى. يەنە بىر ئۆيى شەھەردە بولغاچ، يېزىدا تۇرىۋاتقان ئايالى ۋە بالىلىرىنىڭ باشقۇرىشىدىن خالى بولۇپلا قالماي، يەنە يېزىدىكى ئايالنىڭ ئۇنىڭ خىرىستىيان دىنىغا بۇنداق دوستانىلارچە مۇئامىلە قىلىشىغا بولغان نارازىلىقىدىنمۇ مۇستەسنا ئىدى.

تەخمىنەن بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ گەرچە بۇرۇنقىغا ئوخشاش ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە ئىشەنسىمۇ، لېكىن ئوخشىمايدىغىنى ئۇ ھازىر يەنە ئۆزىنىڭ خىرىستوسنىڭ ھايات ئىكەنلىكى ۋە ئىلاھ ئىكەنلىكىگەمۇ ئىشىنىپ قالغانلىقىنى تونۇپ يەتتى. بۇ ۋاقىتتا ئۇ ئۆز قەۋمداشلىرى تەرىپىدىن تاشلىنىدىغانلىقىدىن ئىبارەت قورقۇنچلۇق تەقدىرگە يۈزلىنىشى كېرەكلىكىنىمۇ بىلەتتى. لېكىن بۇمۇ ئۇنى كەينىگە ياندۇرالمىدى. ئۇ ئۆز قەلبىگە سادىقلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى، باشقىلار كەستىدىغان ناسارالارنىڭ سېپىگە باتۇرلۇق بىلەن قوشۇلۇشنى قارار قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىنچى ئايالدىن ئايرىلدى. ئەمما، بۇرۇنقى ئايالى ۋە بالىلىرىغا ئۆزلۈكسىز تەمىنات ئەۋەتىپ تۇردى. كېيىن ئۇ چوقۇندۇرۇشنى (خىرىستىيان دىنىدىكى بىر خىل مۇراسىم) قۇبۇل قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. بۇ ۋاقىتتا ئۇ بىردىنبىر خىرىستىيان مۇرتى ئەمەس ئىدى. چۈنكى، يەنە بىر قىسىم كىشىلەرمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاشلا قارار چىقارغان ئىدى. بۇ كىشىلەر گەرچە ياش قۇرامى، خاراكتىرى، ئارقا كۆرۈنىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئەمما، قىسقىغىنە بىر نەچچە يىل ئىچىدە خېلى كۆپ بىر قىسىم كىشىلەر چوقۇندۇرۇلۇپ ئەيسا مەسىھنىڭ مۇرتلىرىغا ئايلاندى. بۇلارنىڭ ئىچىدە بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئاياللىرىمۇ ئەللىرى بىلەن بىرلىكتە چوقۇندۇرۇلدى، لېكىن ئالدىنقى ئايالى ئۇنىڭ قىلغانلىرىنى قەتئىي ئېتىراپ قىلمىدى.

يۇقىرىقىلار ئەينى ۋاقىتتا خىرىستىيان مۇرتىغا ئايلىنغان كىشىلەردۇر

شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ ئالدىنقى بۇ ئېتىقادىدىن يەنىلا خۇشال بولدى. چۈنكى، ئۇ قوشۇلسىلا ئۆزىنىڭ ئاياللىق سالاھىيىتىنى ساقلاپ قالالايتتى. بۇ ئۆمرىدە ئۆزىنىڭ تاشلىنىپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلمايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ھورۇنلىشىشقا، ئائىلىسى بىلەن ئانچە كارى بولماس بولۇشقا باشلىدى. بىر نەچچە يىل ئىچىدە پۈتۈن ئائىلە قالايمىقانلىشىپ كەتتى. بۇ خىل ئەھۋال بىر نەچچە يىل داۋاملاشقاندىن كېيىن، ئۇ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلمايدىغان بۇ ئېرىنىڭ مۇشۇنداق چىدىغۇسىز شارائىتلار ئاستىدىمۇ، ئۇنىڭغا يەنىلا بۇرۇنقىدەك ئىللىق مۇئامىلە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئاخىر تەسىرلەندى. ئاخىرى ئۇمۇ چوقۇندۇرۇلۇپ، خىرىستىيان دىنىغا كىردى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بەختلىك بىر ئائىلە كىشىلىرىگە ئايلىندى.

ئالى بىر ئائىلە كىشىلىرى

خىرىستىيان دىنى ئۇيۇشمىسىنىڭ ئۆسۈپ-يېتىلىشى (1919-يىل)

تەبىئىيىكى، ئالى ۋە باشقا خىرىستىيان دىنىغا ئېتىقاد قىلغان كىشىلەر ئەتراپتىكى قوشنا-قۇلۇملارنىڭ دىققەت قىلىش ئوبيېكتىغا ئايلىنىپ قالدى. ئۇلارنىڭ قوشنىلىرى شۇنى بايقىدىكى، بۇ خىرىستىيان مۇرتلىرى گەرچە قاتمۇ-قات قىيىنچىلىق ۋە قىيىن-قىستاقلارغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار بۇرۇنقىدىن يەنىلا خۇشال - خۇرام ياشاۋاتاتتى. تۇرمۇشتىكى مانا مۇشۇنداق ئىجابىي تەرەپلەرنىڭ نامايان بولۇشى بارا-بارا ئۇلارنىڭ نۇرغۇن دوستلىرىنىڭ مايىللىقىنى كۈچەيتتى. شۇنداق قىلىپ خىرىستىيان دىنى ئۇيۇشمىسىنىڭ ئادىمى تىز سۈرەتتە كۆپىيىشكە باشلىدى. 1919-يىلىدىن 1939-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا قۇرامىغا يەتكەن ساداقەتمەن مۇرتلار 200 دىن ئېشىپ كەتكەن بولۇپ، بۇلار ئىلگىرى ئىسلام دىنىغا ئىتىقاد قىلغان كىشىلەر ئىدى. ئەگەر بۇلارنىڭ بالا-چاقىلىرىنى ھېسابقا ئالدىغان بولساق، بۇ سەپكە قېتىلغانلارنىڭ سانى بەش يۈز نەچچىگە بارىدۇ. ئەينى ۋاقىتتا شىنجاڭ چېگرىسى ئىچىدىكى شۋىتسىيەلىك دىن تارقاقچىلارمۇ 30 نەچچە ئادەمگە يەتكەن ئىدى.

قەشقەردىكى دىن تارقىتىش پونكىتىنىڭ دەۋازىسى

يەركەندىكى دىن تارقىتىش پونكىتى

پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان سورۇن

قەشقەردىكى دىن تارقىتىش پونكىتىنىڭ ھويلىسى

1928-يىلى قەشقەردە بىر قېتىملىق كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان ۋەقە يۈز بەردى. 26

ياشلىق يۈسۈپ ئىسىملىك بىر ياش، ئوچۇق ئاشكارا ھالدا ئۆزىنىڭ خىرىستىيان دىنىغا

كىرگەنلىكىنى جاكارلىدى. ئۇنىڭ دادىسى شىئە مەزھىپىدىكى ئاتىسى بار موللا ئىدى، ئۇ ھىندىستاندىن شىنجاڭغا كۆچۈپ كەلگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ قولىدا ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ پاسپورتى بار ئىدى. گەرچە ئۆزىنىڭ ئېتىقادى ئۈچۈن ئۇ ئائىلىسىنىڭ تەھدىتى ۋە بېسىمىغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ چوقۇندۇرۇشنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، سۈنئىي مەزھىپىدىكى مۇسۇلمانلار باشقا خىرىستىيان مۇرتلىرىغا قىلغاندەك ئۇنىڭغا ناچار مۇئامىلە قىلىشقا جۈرئەت قىلالىدى. ئۇ چوقۇندۇرۇلغاندىن كېيىن ئۆزىگە يوهان دەپ ئىسىم قويدى.

دىن تارقاتقۇچىلار ۋە چوقۇندۇرۇلغانلار

دىن تارقاتقۇچىلار دالا سەيلىسىدە

بىر ئائىلە شۇت دىن تارقاقچىلىرى

شۇتتار تەرىپىدىن بېقىۋىلىنغان بالا

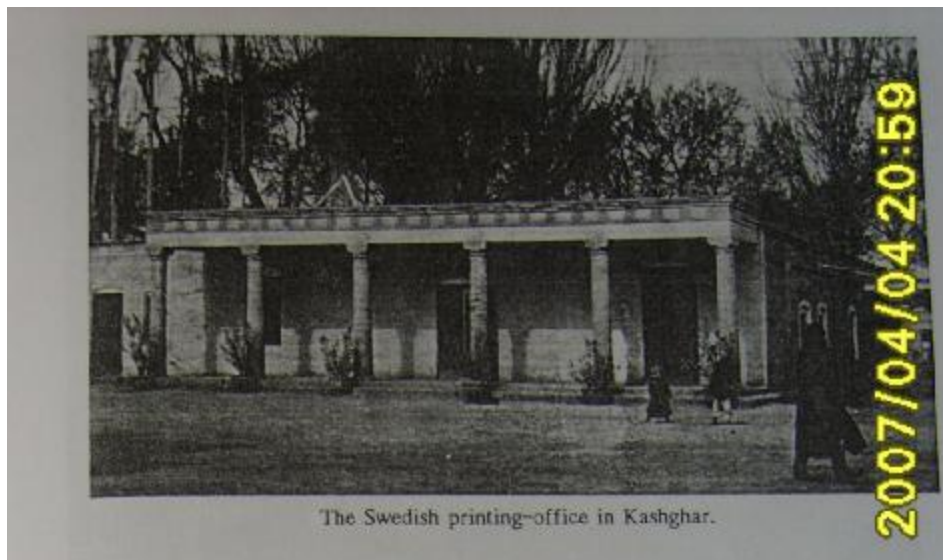
ئۇيغۇرچە ئۆگىنىۋاتقان شۋىت ئايال

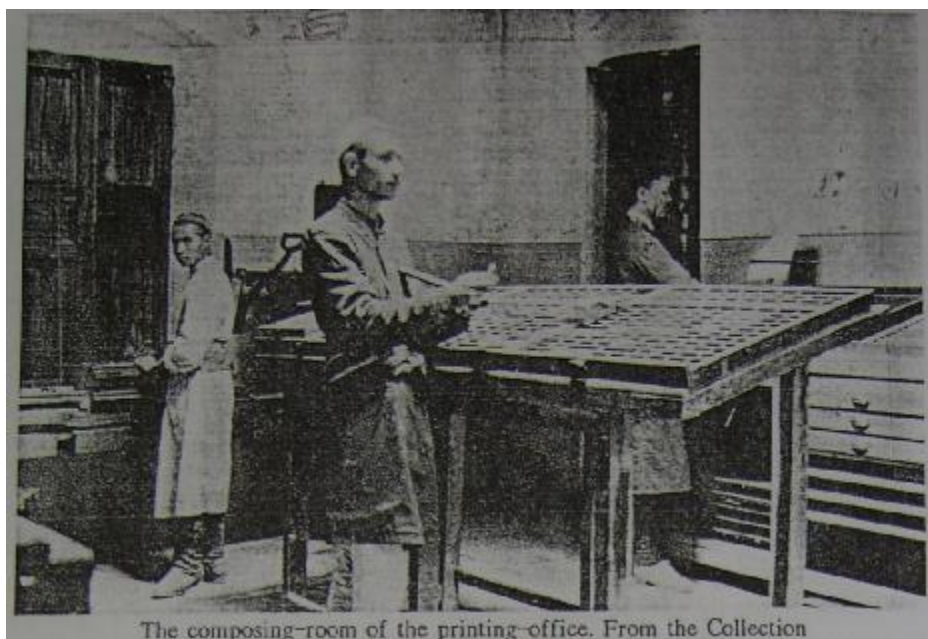
دىن تارقىتىش ئۈچۈن كەلگەن شۋىتلار

ئۇ چاغدا ئۇ دىن تارقىتىش جەمئىيىتىنىڭ باسمىخانسىدا خىزمەت قىلاتتى. ئۇلار دىننىي كىتاب ماتېرىياللارنى بېسىش بىلەن بىرگە، ئەينى ۋاقىتتا بار بولغان ئوتتۇرا-باشلانغۇچ مەكتەپلەرنىڭ دەرسلىك ماتېرىياللىرىنىمۇ ياساتتى. يەنە قەشقەرلىك سودىگەرلەر ئۈچۈن ھېسابات

دەپتىرى، يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئېلان باياناتلىرىنىمۇ بېسىپ بېرەتتى.

قەشقەردىكى شىۋىت باسىمخانىسى

باسمخانىدا ئىشلەۋاتقان ئۇيغۇرلار

The cutting-machine in operation. From the Collection of

شۋىت باسمىخانىسىدا ئىشلەۋاتقان ئۇيغۇرلار

شۋىت باسمىخانىسىدا بېسىلغان ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئىنجىل

ئۇيغۇرچە ئېلىپبە كىتابى

بۇ ۋاقىتتا ئالى ئاللىقاچان ئوتتۇرا ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان بولۇپ، قەشقەر دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ ئاساسلىق ۋەز ئېيتقۇچىسىغا ئايلانغان ئىدى. گەرچە بازار رەستىلەردە تاسادىپى باشقىلارنىڭ قارشىلىقى ۋە ئېتىراز بىلدۈرۈشىگە ئۇچرىغان، ھەتتا خەتەرلىك تەھدىتلىرىگە يولۇققان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا ئوخشاش ئىللىق مۇئامىلىلىك، خۇش پېئىللىق ئادەم يەنىلا يېقىن دوستلىرى تەرىپىدىن پۈتۈنلەي تاشلىۋېتىلمىگەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالى ئىسمى-جىسمىغا لايىق مېھرىبان ۋەز ئېيتقۇچى ئىدى. يەكشەنبە كۈنلۈك ئىبادەت مەزگىلىدە، چېركاۋغا قىزىقىپ ۋە ھەۋەس قىلىپ كېلىدىغانلار رەسمىي خىرىستىيان مۇرتلىرىدىن كۆپ بولاتتى. ئۇ دائىم ئىنجىلدىكى «ئاداشقان بالىنىڭ يامان يولىدىن قايتىشى» دېگەن ھېكايىنى سۆزلىگەندە، ھېلىقى ئۇچىسىغا يوللۇق يىپەك تون، بېشىغا ئاق بۆك، پۇتىغا ئۇزۇن ئۆتۈك كىيۋالغان سالاپەتلىك ياشنىڭ ناھايىتى تەمبەل بىر ئاتنى مىنىپ، سۈر ھەيۋە بىلەن دادىسىنىڭ ئۆيىدىن قانداق ئايرىلغانلىقىنى ئىنتايىن جانلىق ھالدا تەسۋىرلەپ بېرەتتى. ئۇلار ئاللىنىڭ ئاشۇ جانلىق تەپسىرىلەشلىرىدىن، ھېلىقى بالىنىڭ كاپىرلار ئۈچۈن چوشقا بېقىپ بېرىدىغان پەسكەش ئورۇنغا چۈشۈپ قالغانلىقى، ئۆيىگە ئۆمىلەپ قايتقانلىقى، تېجىمەللىكتە قەشقەر كوچىلىرىدىكى

قەلەندەرگىمۇ يەتمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئەڭ ئاخىردا دادىسىنىڭ ئۇنى ئىنتايىن كۆتۈرەڭگۈ كەيپىياتتا قارشى ئالغانلىقى قاتارلىقلارنى كۆرۈۋالالايتتى.

روجىستىۋا بايرىمى ئەتىگەنلىكىدىكى يىغىلىشتا ھامان ئىككى-ئۈچ يۈز ئادەم توپلىناتتى. ئادەتتە بالىلار ۋەز مۇنبىرىنى قورشاپ بىنەپشە قىزىل رەڭلىك گىلەم ئۈستىدە ئولتۇراتتى. ۋەز مۇنبىرى تاغدىن تۆگىگە ئارتىپ ئەكىلىنگەن ئىككى تۈپ يوغان قارىغاي ياغىچىدىن ياسىلىپ، ئۈستىگە ئاق شامالار توشقۇنچە تىزىلاتتى. شۈبھىسىز دەپ تارقىتىلىۋاتقان خەنزۇ مەكتەپتىكى بالىلار قورو ئىچىنى رەتمۇ-رەت رەڭگارەڭ گۈللۈك پانۇسلار بىلەن توشقۇنۇۋاتىتتى. باسىمخانىدىكى ئىشچىلار ۋە ئۇيغۇر مەكتەپتىكى بالىلار بىر مەدەنىيە ئوقۇش گۇرۇپپىسىنى تەشكىل قىلىپ، روزدېستوۋ ناخشىلىرىنى ئېيتاتتى. بارلىق قوشنىلار بۇ يەرگە كېلىپ خىرىستوسقا مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇرلارنى ئاڭلايتتى ھەمدە خىرىستىيان مۇرتلىرىنىڭ بايرام خۇشاللىقىدىن تەڭ بەھرىمان بولاتتى. ئۇيغۇر مەكتەپتە مۇھەممەد ئىسىملىك بىر بالا بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆيى دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسى قورۇسىنىڭ يېنىدىكى ماشىنا ئەترىتى سارىيى ئىچىدە ئىدى. دادىسىنىڭ ئىسمى توختى ئاخۇن بولۇپ، ياغاچچىلىق قىلاتتى. مۇھەممەد ئالتە ياشقا كىرگەن يىلى ئۇنىڭ سىڭلىسى ھاۋا تۆت ياشتا ئىدى. ئۇلارنىڭ ئاپىسى تۇيۇقسىز ئالەمدىن ئۆتتى. دادىسى بىر خەنزۇ ئەپپۇن سودىگىرىگە قەرز بولۇپ قالغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ياللىنىپ ئىشلەشكە مەجبۇر بولغان ئىدى. ئىككى يىلدىن كېيىن توختى ئاخۇن تۇيۇقسىز ۋاپات بولدى. شۇ كۈنى كەچتە بۇ ئىككى بالا دىن تارقىتىشچىلاردىن ئۆزلىرىنى قۇتقۇزۇۋېلىشى تەلەپ قىلدى. چۈنكى، ئۇلار قەرز ئىگىسىنىڭ ئۇلارنى قەرز ھېسابدا ئېلىپ كېتىشىدىن، مۇھەممەدنى چاكار قىلىپ، چىرايلىق سىڭلىسى ھاۋانى باشقا خەنزۇ ئائىلىسىگە سېتىۋېتىشىدىن قورقاتتى. مۇھەممەد: «مەن قېچىپ كېتەلەيمەن، ئەمما، ئۇلار ھاۋانى كىچىك خوتۇنلۇققا سېتىۋېتىدۇ. ئۇنى ئېلىپ كەتتىمۇ، ئۇ بىر ئۆمۈر ئەركىنلىككە ئېرىشەلمەيدۇ» دېگەندى.

مىسىئونىرلار بۇ خەنزۇ خوجايىنىغا بىر پارچە خەت ئەۋەتىپ، توختى ئاخۇننىڭ دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىغا كۆپ قەرز بولۇپ قالغانلىقىنى، بالىلارنىڭ مەكتەپتە ئوقۇپ تەربىيەلىنىۋاتقىلى، بۇ يەردە ھەر كۈنى بىر ۋاق تاماق يەۋاتقىنىغا خېلى يىللار بولغانلىقىنى شۇڭلاشقا دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىدا قېلىشى كېرەكلىكىنى ئۇقتۇردى. بۇ خوجايىن ئەپپىۋىن سودىسى قىلىدىغان بولغاچقا، ئىشنى سوتقا بېرىپ ھەل قىلىشقا پېتىنالىمايتتى. شۇنداق قىلىپ بۇ ئىككى بالا تاكى بۇ بوران ئۆتۈپ كەتكەنگە قەدەر مەكتەپنىڭ ياتقىدا تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار يەركەندىكى دارىلتامغا يۆتكەلدى ھەم شۇ يەردە تۇرۇپ قالدى.

1926-يىلى 12 ياشقا كىرگەن مۇھەممەد خېلىلا مەزمۇت بىر يىگىتكە ئايلاندى. ئۇ پۈتۈنلەي خېلى ياخشى ئوينىمايتتى. ھەتتا ئۇنىڭدىن بىر نەچچە ياش چوڭ بالىلارمۇ ئۇنىڭغا يەتمەيتتى. بۇ مەزگىلدە ئۇ يەركەن ناھىيە شەھەر ئىچىگە ئۈچ ئىنگىلىز مىللىي كېلىدىغان بىر يېزىغا كۆچۈرۈلدى. ئۇ ئۇ يەردە 20 نەچچە ئوغۇل بالا بىر ئوغۇللار ئائىلىسى (بۇ مىسىئونىرلار ئاچقان بىر دارىلتام ئىدى) دە تۇراتتى. لېكىن ئۇ ھەر يەكشەنبە كۈنى يەكەن ناھىيە بازىرى ئىچىدىكى دىنىي يىغىلىشقا قاتناشقانلىقى باراقتى. چۈشتىن كېيىن سىڭلىسى ھاۋاغا ھەمراھ بولاتتى. ئۇ ۋاقىتتا ھاۋا ئاندىرسىن خانىم باشقۇرۇۋاتقان قىزلار ئائىلىسىدە تۇراتتى. بىر كۈنى مۇھەممەد سىڭلىسىنىڭ ئاپىسىنى ئەسلىپ يىغىلىغانلىقىنى ئاڭلىدى، ھەمدە ئۇنىڭغا تەسەللىي بېرىپ «يىغلىما، سەن بىزنىڭ مەڭگۈ ئايرىلىپ كەتمەيدىغانلىقىمىزنى بىلسەن» دېدى.

ئۇ ۋاقىتلاردا غەرب دۆلەتلىرىدە قىزلارنىڭ مائارىپ تەربىيىسىنى قۇبۇل قىلىشى ئادەتتىكى بىر ئىش ئىدى، لېكىن ئۇيغۇرلاردا، ھەتتا پۇلى بار ھاللىق ئائىلىلەردىمۇ قىزلارنىڭ ئوقۇش پۇرسىتىگە ئېرىشىشى ناھايىتى تەس ئىدى. قىزلار ئائىلىسىدىكى بۇ يىگىرمە بەش قىز مەكتەپتە ئوقۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولۇپلا قالماي، يەنە ئائىلە باشقۇرۇش جەھەتتىنمۇ ياخشى تەربىيەلىنەتتى. شۇڭلاشقا، ئۇلارنى باشقىلار ئوڭايلا ياقىتۇرۇپ قالاتتى. ئون بەش ياشقا توششى بىلەنلا باشقىلار ئۇلارنى سوراپ كېلىشكە باشلايتتى. (ئون بەش ياشقا توشمىسا، ئاندىرسىن خانىم ئۇلارنىڭ توي قىلىشىغا قوشۇلمايتتى).

مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ سىڭلىسى چېچەن ۋە ئەقىللىق بولۇپ، مەكتەپتىكى ئىپادىسى ئىنتايىن ياخشى ئىدى. مۇھەممەد قۇشلارنىڭ تۇرمۇشىنى كۆزىتىشىنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ كاككۇكنىڭ قانداق قىلىپ باشقا قۇشلارنىڭ ئۇۋىسىغا تۇخۇم تۇغۇدىغانلىقىنى ئۆگەنگەن مەزگىلىدىكى ھاياجانلانغان تۇرقىنى كۆرگەن كىشىنىڭ كۆڭلى سۆيۈنۈپ كېتەتتى. ئەلۋەتتە، ئۇ ۋاقىتتا

قۇشلاغا مۇناسىۋەتلىك ئۇ ئوقۇغۇدەك ئۇيغۇرچە كىتاب ياكى ژورناللار يوق ئىدى. ئۆزىمۇ مەخسۇس بۇ ھادىسىنى كۈزۈتۈپ باقمىدى، پەقەت مەكتەپتە مۇئەللىمنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلاپ بىلدى، خالاس.

مۇھەممەد 17 ياشقا كىرگەن يىلى يۈسۈپمۇ قەشقەردىن يەركەنگە يۆتكىلىپ كەلدى. ئۇ ۋاقىتتا دىنىي ئۇيۇشما گۈللىنىشكە باشلىغان بولۇپ، دىن تارقىتىش پونكىتىدا خىزمەت قىلىدىغان ياشلار ئارقا-ئارقىدىن كېلىپ چوقۇندۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. مۇھەممەد ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى بولۇپ، ئۇ چوقۇندۇرۇلغاندىن كېيىن ئىسمىنى ھابىلغا ئۆزگەرتتى. يۈسۈپ ۋە ھابىلنىڭ يېتەكلىشى ئاستىدا، بۇ بىر توپ ياشلارنىڭ ئىنجىلنى قۇرداشلىرى ئارىسىغا تارقىتىشقا بولغان ئىشەنچىسى تېخىمۇ ئاشتى.

ئۇلارنىڭ ئادەتتىكى تۇرمۇشتىكى سەمىمىلىكى، مېھرىبانلىقى، پاك-مەسۇملۇقى ۋە ئەخلاقى ھەرىكەتلىرى مۇسۇلمان دوستلىرىنىڭ ئارىسىدا ناھايىتى ياخشى تەسىر پەيدا قىلدى.

1931-يىلى شىنجاڭدا زور ئۆزگىرىشلەرنىڭ بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى مەش-مەش گەپلەر تارقىلىپ، ھەممە ئادەمنى ئالاقىزادە قىلىۋەتتى. 1932-يىلى ئىچكى ئۇرۇش پارتلىدى. شىمالىي شىنجاڭدا گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ نامۇۋاپىق ئىدارە قىلىشى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى. يەنە ئىچكىرىدىن زور كۆلەمدە مۇسۇلمانلار كىرىپ كەلدى (ماجۇڭيىڭ باشلاپ كەلگەن تۇڭگانلار بولسا كېرەك. كېيىن كىشىلەر بۇنى ياپۇنىيەنىڭ پىلانلىشى ۋە ياردەم بېرىشىدىن بولغان دەپ گۇمان قىلىشتى). جەنۇبىي شىنجاڭدىكى خوتەندە بىر مۇسۇلمان مەزھىپىنىڭ ئېسىيانىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى (مۇھەممەد ئىمىن باشچىلىقىدا خوتەن قاراقاشتا كۆتۈرۈلگەن توپىلاڭنى كۆرسىتىدۇ-تەرجىماندىن). شۇ ۋاقىتتا خەلق ئارىسىدا مۇنداق ئەپقاچتى گەپلەر تارقالغان: خوتەن ھەم نۇرغۇن قارىغۇلارچە ئەگشىدىغان مۇسۇلمانلار ھەم ئەقىللىق ئادەملەر ئىنتايىن كۆپ جاي. ئۇ ۋاقىتتا جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىدا، بىر بۆلەك ئۇيغۇرلار ئاتلىق ۋە پىيادە چىقىپ، غەرىپكە يۈرۈش قىلىپ، پۈتۈن جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىدا سۈر-توقاي يۈرگۈزۈپ، بارغان ھەر بىر يېزا-كەنتتىكى بارلىق مال-مۈلۈكلەرنى بۇلاپ ئېلىپ كەتكەن، ئۇچرىغان بارلىق خەنزۇلارنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ خوتۇن-قىزلىرىنى ئۇرۇش غەنىمەت قاتارىدا ئېلىپ كەتكەن. بۇ قېتىملىق ئۇرۇش ئاساسلىقى بۇتقا چوقۇنىدىغان خەنزۇلارغا قارىتىلغان بولۇپ، ئۇلار قىلچە رەھىم قىلماستىن، بىرى ئۇچرىسا بىرىنى، يۈزى ئۇچرىسا يۈزىنى قىرىپ تاشلىغان، بىرىنىمۇ ئاشۇرۇپ قويىمىغان. (بۇ ھەقتە تارىخى ماتېرىياللاردا ھېچقانداق تارىخى پاكىتلار ئوتتۇرىغا قويۇلمىغان، ئاپتور بەلكىم كۆچىدىكى مەش-مەش پاراڭلارنى ماقالىغا ھەقىقىي ۋەقە سۈپىتىدە قىستۇرغان

بولشى مۇمكىن، چۈنكى، بۇ ۋاقىتتا قارىقاشتىكى ئېسىيانچىلار جىن شۇرىننىڭ قوشۇنى بىلەن ئۇرۇش قىلغان بولۇپ، بۇ يەردە ئاپتور بۇددا دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئادەتتىكى خەلق ئاممىسىنى مەجبۇرى قىستۇرۇپ قويغان، تارىخى پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا ئۇ ۋاقىتتا خوتەن تەرەپلەردە ئۈچۈنچۈلا كۆپ خەنزۇ ئاھالىسىنىڭ بولشى ناتايىن. چۈنكى، ليۇ جىشاۋ ئەپەندىنىڭ كۆرسىتىشىچە، شۇ ۋاقىتتا جىن شۇرۇننىڭ خوتەندە تۇرۇۋاتقان ئەسكەرلىرىنىڭ سانى 500 ئەتراپىدا ئىكەن «ئۇيغۇر تارىخى ئىككىنچى قىسىم ئىككىنچى كىتاب 1209-بەت» - تەرجىماندىن)

1933-يىلى يەرلىك ھۆكۈمەت يەركەندىكى دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىغا بىر پارچە خەت ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ بۇ يەردە تۇرۇش ھوقۇقىنىڭ جۇڭگو ھۆكۈمىتى بىلەن شۇئىتسىيە ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدىكى كېلىشىمگە ئاساسەن بولغانلىقىنى ناۋادا جۇڭگو ھۆكۈمىتىنىڭ بۇ يەردىكى ھۆكۈمرانلىقى ئاغدۇرۇلسا، ئۇلارنىڭ بىخەتەرلىكى ۋە تۇرۇش ھوقۇقىنىڭ كاپالەتكە ئىگە بولالمايدىغانلىقى ئۇقتۇردى. ئەينى ۋاقىتتا ئاندىرسىن خانىم يوق ئىدى. دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسى بارلىق ئايال مىسسۇيونىرلارنى قەشقەرگە يۆتكەشنى قارار قىلدى. ئەمما، ئۇلار خوشلىشىپ مېڭىپ بولغاندىن كېيىن، يەنە قايتىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ مۇشۇنداقلا ئاشۇ قىزلارنى يەركەندىكى قىزلار ئائىلىسىدە تاشلاپ قويۇشقا كۆڭلى ئۇنىمىغان ئىدى. ئۇلار بىرەر يېزىغا كۆچۈشنى ئويلاشتى. بەختكە قارشى بۇ ۋاقىتتا بىرەر بىخەتەر يېزىمۇ قالمىغان ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىرەر مۇۋاپىق ئۆي تاپقان تەغدىردىمۇ، ئۆي ئىگىسى ئۇلارنىڭ تۇرۇشىغا يول قويالمايتتى. دەل مۇشۇ ۋاقىتتا، تاغدىكى قىزغىزلارنىڭمۇ ئېسىيانچىلار توپىغا قېتىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر تارقالدى. بۇنداق بولغاندا، تاغدىكى بىرەر يېزىغان چىقىپ پاناھلىنىپ تۇرۇشتىنمۇ ھېچقانداق ئۈمىد قالمىغان ئىدى.

قىزلار ئائىلىسىدە تۇرۇۋاتقان قىزلارنىڭ ئىچىدە بەزىلىرى قارا يىتىم، بەزىلىرى ئاتا-ئانىلىرى ئاجرىشىپ كېتىپ قايتا توي قىلغانلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆگەي دادا ۋە ئۆگەي ئانىلىرى ئۇلارنى قۇبۇل قىلمايتتى. بۇ قىزلار ئائىلىلىرىگە قايتۇرۇلغان ھامان، 12 ياشتىن ئاشقاندىن كېيىنلا، چوقۇم ياتلىق قىلىنىشى ئېنىق ئىدى. بۇ ئەينى ۋاقىتتىكى قىزلارنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ ئىپتىتىنى قوغداپ قېلىشىدىكى ئاساسلىق ئۇسۇلى ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بەزىلىرى ئوغۇل مۇرتلار بىلەن توي قىلىشقا پۈتۈشۈپ قويغان ئىدى، ئوغۇللار قىزلارنىڭ بۇ مۇستەھكەم ئىشىك دېرىزىلىك قىزلار ئائىلىسىدە تۇرۇشى دائىم يەرلىك باندىتلار كېلىپ بۇلاڭچىلىق قىلىپ تۇرىدىغان يېزىلاردا تۇرغىنىدىن كۆپ بىخەتەر دەپ ھېسابلايتتى. ئىلگىرىمۇ

ئۇرۇش پارتلايدىكەن، دېگەن مىش-مىش گەپلەر تارقىلىپ يۈرەتتى. ئەمما ھېچ ئىش يۈز بەرمەيتتى. شۇڭلاشقا يەركەندىكى دىن تارقاقچىلار بۇ قېتىمقى ئېسىياننىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدىن تېزراق ئۆتۈپ كېتىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئامان ئېسەن قىلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. لېكىن، بەختكە قارشى، 1933-يىلى 4-ئاينىڭ 11-كۈنى خوتەندىكى ئېسىيانچىلار ئارمىيىسى ئۈچ ئاكا-ئۇكىنىڭ (مۇھەممەد ئىمىن، ئابدۇللا، نۇرمۇھەممەدلەر بولۇپ، خوتەن قارىقاشتىن. ئەمەلىيەتتە يەركەنگە ھۇجۇم قىلىشقا مۇھەممەد ئىمىننىڭ ئىككىنچى ئىنىسى ئابدۇللا رەھبەرلىك قىلغان. بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلارنى لىيۇ جىشياۋنىڭ «ئۇيغۇر تارىخى» ئىككىنچى قىسىم ئىككىنچى كىتاب 1205-بەتتىن 1211-بەتكىچە بولغان مەزمۇنلارغا قارالسۇن. -تەرجىماندىن). رەھبەرلىككە يەركەندىكى كونا شەھەرگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ بىر نەچچە ئىستىھكامنى ئىگەللىدى. ئەمىر ئابدۇللا (ئۇ ئۆزىنى كېيىن شاھ مەنسۇر دەپ ئاتىغان-تەرجىماندىن) يەركەننىڭ باش قوماندانى بولدى. يەركەن ۋە جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى بىر قاتار كەسكىن ئۇرۇشلاردىن كېيىن، ئۇلار بىر نەچچە يۈز خەنزۇنى ئۆلتۈرۈپ، خوتۇنلىرىنى ئېلىپ كەتتى (بۇ بىر جۈملە بايانغا ماقالە ئاپتورىنىڭ ھېسسى قاراشلىرى سىڭىپ قالغان بولۇشى ئېھتىمال. چۈنكى، مۇناسىۋەتلىك تارىخى ماتېرىياللاردا بۇ ھەقتە ھېچقانداق يىپ ئۇچى قالدۇرۇلمىغان-تەرجىماندىن). بۇ ئېسىيانچىلار قوشۇنى پۈتۈن جەنۇبىي شىنجاڭنى كونترول قىلدى. بۇ ۋاقىتتا ھەر قايسى شەھەرلەردىكى قاتمۇ-قات توساقلاردىن ئۆتۈپ قەشقەرگە بېرىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مۇشۇ ئىش يۈز بېرىشتىن ئىلگىرى قەشقەردىكى مەكتەپنىڭ ئاساسلىق ياردەمچىسىگە ئايلانغان ھابىلنىڭ دەل يەركەنگە قايتىپ سىڭلىسىنى يوقلاپ كەلگەن ۋاقتى ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا يۈسۈپمۇ يەكەندە ئىدى. ھابىل 19 ياشتا، ھاۋا 13 ياشتا ئىدى.

مۇھەممەد (ھابىل) ۋە ئۇنىڭ سىڭلىسى ھاۋا

مۇناسىۋەتلىك سىن ھۆججىتى:

<http://v. youku. com/v- show/id- XNDExODYzNTYw. html>

بىرىنچى قېتىملىق مەجبۇرلىنىش (1933-يىلى)

1933-يىلى 4-ئاينىڭ 27-كۈنى، ئابدۇللا بەگ يەركەندىكى دىن تارقىتىش نۇقتىسىنىڭ مەسئۇلى ئىمرىت رون ئەپەندىگە بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، بارلىق زەھەرلىك دورىلارنىڭ ئۇنىڭغا بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. بىر قىسىم ئەسكەرلەر ۋە بىر نەچچە ھىندىستانلىق سودىگەرلەرنىڭ باشچىلىرى ئىمرىت رون ئەپەندىنى ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتىلگەن ئىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇن ئەمىر ئىزچىل ھالدا بۇ مېھمانلارنىڭ قوبۇل قىلىشىنى رەت قىلىپ كەلگەن ئىدى. شۇڭلاشقا، ئىككى ھىندىستانلىق بۇ ئۈچ ئەر دىن تارقاتقۇچىغا بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇنىڭ بىلەن رەسمىيەت خاراكتېرلىك ئۇچرىشىپ قويۇش تەكلىپىنى بەردى. ئىمرىت رون ئەپەندى ۋە ئوغۇللار ئائىلىسىگە

مەسئۇل ئارىيېلى ئەپەندىم يەنە شىۋىتسىيە دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ باسما ئىشلىرىغا مەسئۇل ھېرمان ئەپەندى بىرلىكتە ئەمىر بىلەن كۆرۈشكىلى باردى. ئۇلار ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى تۇرىدىغان قورودا خېلى ئۇزاق تۇرغاندىن كېيىن بىر ئۆيگە ئېلىپ كىرىلدى. بىرەيلەن ئۇلاردىن بارلىق دورا رېستىپىلىرىنى يېزىشنى تەلەپ قىلدى. ئاندىن كېيىن ئەمىرنىڭ ئۆزى ئۇلار تۇرغان يەرگە كىرىپ كەلدى. ئۇ كىرگەن ۋاقىتتا قولىغاغلىق بىلەن بۇرنىنى ئېتىۋالغان بولۇپ، بۇنداق قىلىشى ئۇلار تۇرغان ئۆينىڭ ئاللىقاچان خىرىستىيان مۇرتلىرى تەرىپىدىن بۇلغانغان، دەپ قارىشىدىن بولغان ئىدى. ئۇ ئېغىز ئېچىپ ئۇلارنى سوراق قىلىشقا باشلىدى: «سىلەر بۇ زەھەرلىك دورىلار بىلەن مەن ۋە مېنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىمنى قەستلىمەكچىمۇ؟» ئارقىدىن ئۇلاپلا ئۇ قەھەرلىك ئاھاڭدا: «بىزنىڭ قانۇنىمىز بويىچە، سىلەرنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىش مېنىڭ مەجبۇرىيىتىم. چۈنكى سىلەر ئاللىقاچان بىزنىڭ بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئېتىقادىنى ۋەيران قىلىدىڭلار! ئۇلارنى باغلاپ ئېلىپ مېڭىڭلار!» دەپ ۋارقىرىدى. ئىمرىست رون ئەپەندى ئەڭ ئىچىدە تۇرغان بولۇپ، ئۇنى تۇنجى بولۇپ باغلاشتى. رەھىمسىز ئەمىر ئۇنى كۈچەپ بىرنى ئىتتىرىۋەتتى. ھەربىي فورما كىيگەن بىر پەي قۇراللىق كىشىلەر ھويلىغا چاقىرىلدى. ئۇلار بۇ ئۈچ دىن تارقاتقۇچىنى بېسىپ باغلىدى ھەمدە ئۇلارنى شۇ زامات ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلدى. ئەمىر قىلىچىنى چىقىرىپ ئىمرىست رون ئەپەندىنى چاپاي دەپ تەمشىلۋاتقان شۇ پەيتتە، نەق مەيداندىكى ھىندىستانلىق سودىگەر ئالدىغا چىقىپ ئەمىردىن ئۇلارنى كەچۈرۈم قىلىشنى ئۆتۈندى ھەمدە قىلىچ بىلەن چېپىلىپ يارىلاندىرۇلغىلى قىل قالدى. بىر دەم يالۋۇرۇپ ئۆتۈنگەندىن كېيىن، ئەمىر ئاخىرى بۇيرۇقنى كېچىكتۈرۈپ ئۆلۈم جازاسى بېرىشكە ئۆزگەرتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئۆرە تۇرغۇزۇلۇپ، ھويلىنىڭ ئوخشىمىغان بۇلۇڭلىرىغا باغلاپ قويۇلدى. مىلتىقنى ھەر ۋاقىت ئېتىشقا تەييار قىلىپ بەتلەپ قويدى. بىر ئەسكەر قولىغا بىر كالتەكنى ئېلىپ زۆرۈر ۋاقىتتا ئۆز كارامىتىنى كۆرسىتىشكە تەييار ھالەتتە بىر چەتتە تۇردى. ئەمما، يېرىم سائەتتىن كېيىن ئۇلارنىڭ قوللىرى بوشتىلىپ، ھېلىقى ھىندىستانلىقنىڭ ئۆيىگە قاماپ، قاتتىق نازارەت ئاستىغا ئېلىنىشى لازىملىقى بۇيرۇلدى.

دىن تارقىتىش پونكىتىدىكى ئۈچ دىن تارقاتقۇچى ئەمىر بىلەن كۆرۈشكىلى كەتكەن ۋاقىتتا، ھابىل ئاشخانغا كىرىپ كەلدى. مەمەت بۇ ۋاقىتتا ئاشخاندا ئىش قىلىۋاتاتتى. ھابىل ئۇنىڭدىن - ئاكا، قارا مەن سېنىڭ كىيىمىڭنى كىيىۋالدىم، قانداق بوپتۇ؟ - دەپ سورىدى.

- كىيىۋەرگەن، ھېچقىسى يوق، - دېدى مەمەتمۇ.

- مەن كىيسەم راستىنلا كۆڭلۈڭگە ئالماسەن؟

- ئالمايمەن.

ئاندىن ھابىل كېسەك تامغا بىر كىرىست بەلگىسىنى سىزدى، ھەمدە مەمەتتىن - كۆردۈڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- كۆردۈم - دېدى مەمەت جاۋابەن.

ھابىل ئارقىدىن ئۇلاپلا يەنە بىر تاج سىزدى. ھەمدە مەمەتكە قاراپ - كۆردۈڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. «كۆردۈم» دېدى مەمەت.

ئەڭ ئاخىردا ھابىل - قارا، ئاۋال كىرىست بولسا، ئاندىن كېيىن تاجمۇ بولىدۇ - دېدى.

بۇ ۋاقىتتا يۈسۈپمۇ كەلدى. ئۇ بىرەر كېلىشمەسلىك باردەك، كۆڭلىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ قالغانلىقىنى ئېيتتى. يۈسۈپ، ھابىل ۋە مەمەتلەر ئايال دىن تارقاقچىلارنى ئىزدەپ تاپتى. ئۇلار بىرلىكتە ئىبادەت قىلىشتى. ھابىل يىغلاپ تۇرۇپ، قۇتقازغۇچىدىن خۇددى ئىنجىلدىكى سىتفىانغا ئوخشاش ئۆزىگە غەيرەت ۋە كۈچ ئاتا قىلىشنى تىلدى. يۈسۈپ قولىنى ئۇنىڭ بېشىغا قويۇپ ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇئا-تىلاۋەت قىلدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تۆت بالا ئوغۇللار ئائىلىسىدىن شەھەرگە نەرسە-كېرەك ئالغىلى كىرگەن بولۇپ، ئۇلار بازاردىكى ئەھۋالنىڭ ئانچە خەيرلىك ئەمەسلىكىنى بايقاپ، ئالاقزادە بولغىنىچە دىن تارقىتىش پونكىتىغا كېلىپ، زادى نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى سوراشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ھەممىسى مېھمانخانىغا يىغىلىپ دۇئا-تىلاۋەت قىلىشتى. ھابىل ئېغىز گارمۇنىنى چالدى. يۈسۈپ بىلەن رۇي دان خېنىم «سەۋرچانلىق بىلەن قەلبىڭنى مۇستەھكەملە» دېگەن مەدھىيە ناخشىسىنى ئېيتتى. يۈسۈپ ئىنجىلدىكى پەرىشتىلەرنىڭ پېتىنى تۈرمىدىن قانداق قۇتۇلدۇرۇپ چىققانلىقى ھەققىدىكى بۆلىكىنى ئوقۇدى. ئاندىن كېيىن ئۇلار يەنە ئىبادەت قىلىشتى. تۇيۇقسىز ئىشكىنىڭ قاتتىق ھەم جىددىي ئۇرۇلۇشى بىلەن ئۇلارنىڭ ئىشلىرى ئۈزۈلۈپ قالدى. يۈسۈپ سىرتقا چىقىپ، ئەھۋالنىڭ چاتاقلىقىنى بايقىدى. ھەمدە ئارقىغا يۈگۈرگىنىچە «دەرھال قېچىڭلار، ئۇلار سىلەرنى تۇتقىلى كەلدى» دەپ ۋاقىرىدى. لېكىن ئەسكەرلەر قورۇنى قورشاپ بولغان بولۇپ، پەقەت بىر ئوغۇل بالىلا قېچىپ يوشۇرۇنغانىدى. بۇ ۋاقىتتا قاراڭغۇ چۈشكەن بولۇپ، تۇتۇلغانلارنىڭ ھەممىسى چوڭ دەرۋازىغا ئېلىپ كېلىندى. ئۈچ ئايال دىن تارقاقچى ئاقتۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇلار ھابىلغا قاراپ «سەن مۇشۇ دىن تارقىتىش پونكىتىنىڭ ئادىمىمۇ؟» دەپ سورىدى. «شۇنداق» دېدى ھابىل. بىر ئوفىستىر «ئۇنى باغلاڭلار!» دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى. چىرايى تاتىرىپ كەتكەن ھابىل «مېنى باغلىساڭلار بولىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ھەمدە، تۇيۇقسىز يېنىدىن ھېرمان كەپەندى بەرگەن

قەلەمنى چىقىرىپ، رۇي دان خېنىمغا بەردى.

ھابىلىنىڭ مەسلەك يولىدا جېنىنى پىدا قىلىشى

ئۆلتۈرۈلۈشتىن بۇرۇنقى ھابىل

بارلىق قىزلار ئېلىپ كېتىلدى، ئەمما ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، ئۈچ ئايال دىن تارقاتقۇچى قويۇپ بېرىلدى. لېكىن، ئەسكەرلەر ئۇلار تۇرۇۋاتقان ئەتراپنى بىر نەچچە كۈن قامال قىلىپ تۇرغاچقا، ئۇلار بۇ ھاقارەتلەرگە چىداشقا، نۆۋەتلىشىپ ئۇخلاشقا مەجبۇر بولدى. بۇ ۋاقىتتا، قالغان تۇتۇلغان كىشىلەر باغلىنىپ، شەھەرگە ئېلىپ كىرىلدى ھەمدە ئەقلى ھوشىنى يوقىتىپلا دەپ قالغان ئەمىر بىلەن كۆرۈشتۈرۈلدى. ئەمىر دەسلەپ ئۇلارنىڭ ئىسىم-فامىلىسى، ئاتا-ئانىسى ۋە يۇرتى قاتارلىقلارنى سورىدى. ئۇ بۇنىڭدىن يۈسۈپنىڭ ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىكى تەۋەلىكىدە، ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان ھابىلىنىڭ بولسا جۇڭگو تەۋەلىكىدە ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئۇ ئۇلارنى بېشىغا زەردە بىلەن ئۇردى. ھەمدە ئۇلارنى قاتتىق ئۇرۇشنى، ھەممىسىنى ئېتىپ تاشلاشنى بۇيرۇدى. ئۇ ۋارقىراش بىلەن بىر ۋاقىتتا يېنىدىكى ئەسكەرگە توپ ئىچىدىن ھابىلىنى تارتىپ ئەچىقىپ يەنە بىر تەرەپكە ئېلىپ بېرىشنى ئىشارەت قىلدى. ھابىل تىزلىنىپ كۆككە باقتى. ئۇنىڭ چىرايى ئىپادىسى قەدىمكى دەۋىردىكى مەسلەك يولىدا پىداكارلىق كۆرسەتكەن ئەشۇ

كشىلەرنىڭكىگە ئوخشاپ قالاتتى. ئاندىن كېيىن ئۇ خۇددى دوستلىرى بىلەن خوشلاشقاندا، ئۇلارغا بىرمۇ-بىر قاراپ چىقتى. «ئات!» دېگەن بۇيرۇق ئاڭلىنىشى بىلەنلا، ھابىل يەرگە يىقىلدى. مەمەتنىڭ يېنىدا تۇرغان بىر ئەسكەر مەمەتنى بىرنى نوقۇپ تۇرۇپ «كۆردۈڭمۇ؟» دەپ سورىدى. «كۆردۈم» دېدى مەمەت. ھابىل تېخىچە يەردە تىپىرلاپ تۇراتتى. ئەمىر «قىلىچىڭ بىلەن ئۇنى ئۇ دۇنياغا يولغا سال» دەپ بۇيرۇق قىلدى. كەينىدىنلا ئۇلار ئارىدىكى ئۈچ ئوغۇل بالا تاكى «بىزنى مۇنداق ئازابلىغۇچە، ئېتىپ تاشلاڭلار» دەپ ۋارقىغانغا قەدەر تۇتقۇنلارنى ھاقارەت قىلىش ۋە خورلاشنى توختاتمىدى. ئەمىر ئۇلاردىن ئاچچىقنى چىقىرىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇلارنى قاماپ قويۇشنى، ھابىلنىڭ جەستىنى سىرتقا تاشلاپ ئىتلارغا يەم قىلىۋېتىشنى بۇيرۇدى. لېكىن، كۈتۈلمىگەندە، ھابىلنىڭ جەستىگە ئۈچ كۈنگىچە ھېچنەرسە چىقىلمىدى. بىر قىسىم ياخشى نىيەتلىك مۇسۇلمانلار ئۇنى ئاپىرىپ كۆمۈپ قويۇشتى. چۈنكى، ئۇلار بۇمۇ ئاللاھنىڭ ئورۇنلاشتۇرىشىدىن بولغانلىقىغا ئىشىنەتتى. قالغان خىرىستىيان مۇرتلىرى تۈرمىدە قاتتىق قىيىن قىستاق ۋە ئازابلاشلارغا ئۇچرىدى. يۈسۈپ ئېغىر ئىشكەل بىلەن باغلاندى. ئۇلار ئۇنىڭغا كىرىستقا مەخلانغان ئەيسانى تەشۋىق قىلغانلىقى ئۈچۈن، بىر ھەپتىدىن كېيىن كىرىستقا مەخلاپ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى ئېيتتى.

شۋىتلىرىنىڭ ھابىلغا ئاتاپ يازغان كىتابىنىڭ مۇقاۋىسىغا بېرىلگەن سۈرىتى

تۇنسانىڭ ھېكايىسى

تۇنسا شىۋىت ئايال بىلەن بىرگە

ئوغۇللار ئائىلىسىدىكى بالىلار يەركەن ناھىيىسىنىڭ يەنە بىر تەرەپىدىكى بىر ھويلىغا، قىزلار بولسا، ئۇدۇل ناھىيە بازىرىغا ئېلىپ كېتىلدى. تۇنسا قىزلارنىڭ ئارىسىدىكى ياشتا چوڭراق ھېسابلىناتتى. تۇنسا ئەسلىپ مۇنۇلارنى بايان قىلدى «دەن تارقاتقۇچىلار ئېلىپ كېتىلگەندىن كېيىن، پەقەت بىزلا قالدۇق (ئۇيغۇر مۇرتلارنى دېمەكچى). ھەممىز بەك قورقۇپ كەتتۇق، بىز ئۇلارنىڭ (دەن تارقاتقۇچىلار) بىزدىن مەجبۇرى ئايرىۋېتىلگەنلىكىنى كۆردۇق. بىزنى بولسا ئۇلار قاماپ قويدى. بىز پۈتۈنلەي دۈشمەننىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدۇق. بۇ ۋاقىتتا بىز بارلىق كۈچ-مادارىمىزدىن ئايرىلىپ قالغاندەك، ھەممىز يەردە يېتىپ يىغلاشتۇق. تۇيۇقسىز بىر ئادەم ئىشىكىنى ئېچىپ كىرىپ كەلدى، بىزنىڭ بىر يەرگە توپلىشىۋالغىنىمىزنى كۆرۈپ، بىر چەتتە زوڭزىيىپ ئولتۇردى. ئۇ خۇددى ئىتقا سۆڭەك تاشلاپ بەرگەندەك، ھەم قاتتىق ھەم كۆكرىپ كەتكەن ناننى «ئېلىشە، يېيشە» دەپ تاشلاپ بەردى. بىز ئەينى ۋاقىتتا ھەم بىئارام بولدۇق ھەم قورقتۇق. بىزنىڭ بىرەر نەرسە يېگۈدەك ھەپسىلىمىز يوق ئىدى. لېكىن ئۇنى قۇبۇل قىلماسلىقىمۇ ئاماللىرىمىز يوق ئىدى. ئۇ ئادەم بىزنىڭ تىترىگەن ھالدا ناننى قوللىمىزغا ئېلىپ، يېپەلمەي تۇرغان تۇرقىمىزنى كۆرۈپ، بىر ئاز ئىچى ئاغرىدى بولغاي، چىقىپ كېتىپ، بىزگە يېڭى

يېقىلغان ئاندىن بەشىنى ئەكىرىپ بەردى. كېيىن بىز ئۇنىڭ بىر ئەسكەر ئىكەنلىكىنى، ئىسمىنىڭ مەمەتجان ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ. ئۇ ۋاقىتتا بىز سېپىل ئىچىدىكى تۈرمە بىلەن قوغدىغۇچى ئەسكەرلەرنىڭ ياتتىقى ئارىلىقىدىكى بىر ئۆيگە قامالغان ئىدۇق. ئەسكەرلەر بىزگە يېقىنلا جايىدىكى بىر ئۆيدە ئىدى. ئۇلارنىڭ يەنە بىر تەرىپى ئەمىر تۇرىدىغان ئۆي ئىدى. مەيلى ئەسكەرلەر ياكى جىنايەتچىلەر بولسۇن ئەمىر تۇرۇۋاتقان ئۆيگە ئانچە يىراق ئەمەس ئىدى. بۇ ۋاقىتتا قاراڭغۇ چۈشتى، ياشتا كىچىكرەك بالىلار ئۈگدەپ ئۇخلاشقا باشلىدى. لېكىن ئۆي ئىچىدە بالىلار ياتقۇدەك بىر يەر يوق ئىدى. ئەسكەرلەرمۇ ئاشۇ زەيكەش توپا يەرگە بىرەر نەرسىنى سېلىشىمىزغا يول قويمىتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلار يەنىلا يەردە يېتىپ ئۇخلاپ قالدى. لېكىن ياشتا چوڭراق بىر نەچچىمىز قەتئىي ئۇخلىيالمىدۇق، بىز ئېسىمىزدە قالغان مەدەنىيە ناخشىلىرىنى غىشىپ، ئىلاھتىن بىزگە ياردەم قىلىشىنى ئۈتۈندۈق. پەقەت مۇشۇنداق قىلىشلا بىزگە ئەڭ زور تەسەللى بولاتتى. يېرىم كېچىدە بىر ئەر كىشى قۇلۇپنى ئېچىپ كىرىپ كەلدى. ئۇ قولىدا قىلىچنى تۇتقان پېتى «ئورنۇڭدىن تۇرۇپ، كىيىملىرىڭنى تۈزەشتۈرۈش، ئەمىر ھەر قايسىنىڭ بىلەن كۆرۈشمەكچى» دېدى. بىز ئامال بار تېزىرەك ھەرىكەت قىلىشقا تىرىشتۇق، كۆڭلىمىزدە يىغلاپ تۇرۇپ ئىلاھتىن ياردەم تەلەپ قىلدۇق. چۈنكى، بىز كۆرىدىغان كۆرگۈلۈكلىرىمىزنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى بىلەتتۇق. بۇ ۋاقىتتا يەنە ئىككى ئەر كىشى كىرىپ كەلدى. بىرىسى قولىدا قىلىچ بىر كىتابنى قىستۇرۇۋالغان، يەنە بىرىسى يېنىغا قىلىچ ۋە تاپانچا ئاسقان ئىدى. ئۇ قىلىچنى چىقىرىپ بىر تەرەپتىن كۆز ئالدىمىزدا پۇلاڭلاتقاچ، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇزۇن ۋالاقلاپ ۋەز ئېيتتى. ھەقىقىي ئېتىقادنىڭ ئىسلاملا ئىكەنلىكى يەنە كېلىپ ھەر قانداق ئەپسانە سۆز بىلەن خىرىستىيان دىنىنى سۈپەتلىسىمۇ ئارتۇقلۇق قىلغان بولمايدىغانلىقى، ناھايىتى ئاز بىر قىسىم كىشىلەرنىڭلا خىرىستىيان دىنىغا ئىشىنىدىغانلىقى، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلارنىڭ بولسا ناھايىتى كۆپ ئىكەنلىكى دېگەندەك بىر گەپلەرنى قىلدى. بىر مەزگىللىك ۋەزدىن كېيىن، ئۇ بىر پارچە قەغەزنى چىقىرىپ، قەغەزگە كۆچۈرۈلگەن قۇرئانچە خەتلەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، ئۆزىگە ئەگىشىپ بۇ خەتلەرنى ئوقۇشىمىز كېرەكلىكىنى ئېيتتى. بۇ خەتلەر ئەرەبچە بولغاچقا، ئۇنىڭ نېمە مەنە بېرىدىغانلىقىنى بىز بىلمىدۇق. بىز ئۇنىڭدىن مەنىسىنى سورىغىنىمىزدا، ئۇ بىزگە «بۇنىڭ مەنىسىنى بىلىشىڭنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق، پەقەت توغرا ئوقۇساڭلا بولىدۇ، پەقەت پۈتۈن ۋۇجۇدۇڭ بىلەن ئۆگەنسەڭلا، تەڭداشسىز ئاللاھ سېنىڭ ئاۋازىڭنى ئاڭلايدۇ» دەپ ۋارقىرىدى. ئۇنىڭ بۇ گېپى بىزنى بەك ھەيران قالدۇردى. چۈنكى، مەكتەپتە (شۇئىتلار ئاچقان مەكتەپنى كۆرسىتىدۇ) نېمىنى ئۆگەنسەك، مۇئەللىم ئۇنىڭ مەنىسىنى بىلگىنىمىزگە قەدەر تەپسىلىي

چۈشەندۈرەتتى. ئارقىدىنلا ئۇ بىزدىن «قايسىڭلار خىرىستىيان مۇرىتى؟» دەپ سورىدى. ئالتە قىز بالا ئىچكى گۇرۇش باشلىنىشتىن بۇرۇن، ئىنجىلدىكى بىر قىسىم تېكىستلەرنى گەمىدىلا ئوقۇشقا باشلىغان ئىدۇق. بۇ گەپنى ئاڭلاپلا، يېقىندىلا چوقۇندۇرۇشنى قوبۇل قىلغان ئۈچىمىز (ئايىم، رەيھان، تۇنسا) ئورنىمىزدىن تۇردۇق. مەن باشقىلارغا جىم ئولتۇرۇپ قوپماسلىققا ئىشارەت قىلغاچ، يېنىمدىكى رەيھانغا پەس ئاۋازدا «ئۇلارنىڭ ئازاب چېكىشىنىڭ ھاجىتى يوق، بارلىق ئىشلارنى بىزلا ئۈستىمىزگە ئالايلى، دېدىم. شۇنداق قىلىپ بىز ئۈچەيلەن ئۇنىڭ سول تەرىپىگە ئۆتتۇق. بىزنىڭ بىچارە ئانىمىز (تۇنسانىڭ ئانىسى) ئەسلىدە بىز بىلەن بىللە تۇرۇشى كېرەك ئىدى. ئەمما ئۇ چىقىشقا پىنتىنالمىي، بالىلار بىلەن بىر چەتتە قالدى. ئۇ بىزگە بىر خىل گەيىبلەش نەزىرى بىلەن تىكىلدى. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى گەرنىڭ بىزنى تەھدىت سېلىش ۋە ھاقارەت قىلىشى يەنە باشلاندى. ئۇ بىزنى «كاپىر، ئىت، يەر يۈزىدىكى ئەڭ مەينەت چوشقا، قېرىنداشلىرىنىڭ يۈزىنى تۆككەن مەلئۇن» دەپ تىللىدى ھەم قارغىدى.

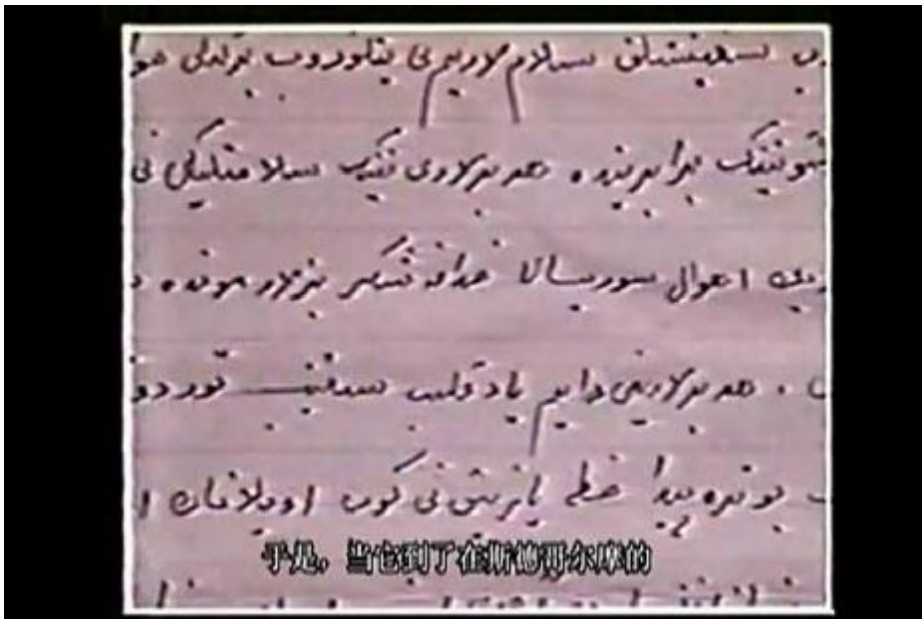
تۇنسا ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى

1932-يىلىدىكى تۇنسا

شۋىتسىيەگە چىققاندىن كېيىن چۈشكەن سۈرىتى

تۇنسەننىڭ شىۋىتسىيەدىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىغا يازغان خېتى

ئەڭ ئاخىردا ئۇ بىزدىن: يېقىندا چوقۇندۇرۇلغان ياكى باللا ۋاقتىمىزدىلا چوقۇندۇرۇلغانلىقىمىزنى سوردى. ھەمدە ئۆزىنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتىنىڭ بىزنى دوزاختىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇ يەنە «ھازىر سىلەر ئۆزۈڭلارنىڭ بۇ بىدئەت يولىدىن قايتىپ، كىچىك ۋاقتىڭلاردا قۇبۇل قىلغان ئېتىقادىڭلارغا قايتىشىڭلار كېرەك. ئەسلىدە سىلەر دەسلەپتەلا ئۆز ئېتىقادىڭلاردىن تانماسلىقىڭلار كېرەك ئىدى» دېدى. بىز جاۋاب بەرمىدۇق. «نېمە دېگەن نادان بالىلار-ھە، ئەجىبا، بۇ سوئالنىڭ پەقەت بىرلا جاۋابىنىڭ بارلىقىنى بىلمەمسىلەر؟ بۇ يەردە مېكى-مېكى گەپلەرنى قىلىشقا بولمايدۇ» دېدى. ئۇ بۇلارنى دەۋاتقاندا مەن بىر نەچچە كۈن ئىلگىرى كۆرگەن چۈشۈمنى ئەسلىپ قالدۇم. چۈشۈمدە مەن قۇتقازغۇچىنى كۆرگەن ئىدىم. بىز ئۇندىمەستىن جىم تۇردۇق، كالىمىزدا نۇرغۇنلىغان ئوي-پىكىرلەر لىپ-لىپ قىلىپ چاقناشقا باشلىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە بىزنى بېقىپ چوڭ قىلغان تاغا-ھەدىلەرنىڭ دائىم بىز ئۈچۈن دۇئا-تالاۋەت قىلىدىغانلىقى، ئۆز قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ئىچىدە ئىلاھ ئۈچۈن دەلىل بولالىشىمىزنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى ئويلاپ قالدۇم. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزمۇ بۇنىڭغا مايىل بولۇپ، ئاشۇنداقلاردىن بولۇشقا تالاۋەت قىلىدۇقۇمۇ؟

ئاخىردا ھېلىقى ئەر كىشى ئىنتايىن غەزەپلەنگەن ھالدا «دەرھال ئېيت، قۇلىقىڭ ۋە تىلىڭ بولمىسا ئۇ باشقا گەپ» دەپ ۋارقىردى. ئۇنىڭ بۇ تۇرقىدىن ئەقلىنى يوقىتىپ، بىرەر تەلۋىلىكىنى قىلىپ تاشلايدىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. مەن ئۇنىڭغا «بىزنىڭ ئېتىقادىمىزغا خائىنلىق

قىلىدىغان ئىش - ھەرىكەتلەرنى قىلمايدىغانلىقىمىزنى ئېيتتىم. «ئېتىقاد! ساڭا ئوخشاش ئادەملەردە ئېتىقاد بارمۇ؟ قارىغاندا، سەن ئاللىقاچان ئۆزۈڭنىڭ كىملىكىنىمۇ ئۇنتۇپ قاپسەن، سەن پەقەت بىر ئايال خالاس» دەپ ۋارقىردى.

- ئىسمىڭ نېمە؟

- تۇنسا - دېدىم مەن.

- مەن بىلىدىم، سەن ئۇلار تەرىپىلىگەن گرانات كالىلا شۇ. سېنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ ۋاقتىمنى ئىسراپ قىلغىنىمنىڭ پايدىسى يوق، بەربىر سەن مېنىڭ قولۇمدىكى ئادەم، دېدى ئۇ. ئۇ گېپىنى دەپ بولۇپ، ئېشىكىنى جالاقلىتىپ ياپقانچە چىقىپ كەتتى. تەخمىنەن بىر كۈندىن كېيىن، يېشى كىچىك بالىلارنىڭ ھەممىسى ئېلىپ كېتىلدى. ھەمدە يەرلىك مەكتەپكە ئاپىرىلىپ بىر ئاخۇننىڭ باشقۇرۇشىغا تاپشۇرۇلدى. قالغان 14 قىز ۋە تۇنسانىڭ ئاپىسى سېپىل ئىچىدىكى بىر كىچىك ھەم مەينەت ئۆيىگە قاماپ قويۇلدى. بىر قېتىم ئۈچ ئەسكەر ئۆسۈپ كىرىپ ئۇلارنى مازاق قىلدى ھەمدە ھاقارەتلىدى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلار بۇ يەرگە سولاپ قويۇلغىنىدىن يەنىلا خۇرسەن بولۇشتى.

بۇ ئەينى ۋاقىتتىكى ئەمىر بولۇشى مۇمكىن

تۇنسا گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ: تەخمىنەن بىر ھەپتىدىن كېيىنكى بىر كېچىسى، ئەمىر قەشقەردىن كەلگەن قىزلار بىلەن كۆرىشىدىغانلىقى ھەققىدە بۇيرۇق چۈشۈردى. ھاۋا، مادا

(马大) ۋە زەينەپلەر خەۋەر ئېلىپ كەلگۈچى بىلەن بىرگە كەتتى. مادا بىلەن زەينەپ ناھايىتى تېزلا قايتىپ كەلدى. لېكىن، ھاۋا ئېلىپ قېلىنغان ئىدى. بىز كۈتتۈق، كۈتكەنسىرى جەددىلىشىشكە باشلىدۇق. تاڭ يورۇپ كۈن چىقاي دېگەن ۋاقىتتا ئۇ قايتىپ كەلدى. ئۇ ئىشكىتىن كىرىپلا، دەرىمانسىزلىقتىن يەرگە يىقىلدى ھەم يىغلاپ كەتتى.

ھاۋانىڭ ھېكايىسى

ئۇ بىردەم يىغلىغاندىن كېيىن، سەل تىنچلاندى ھەمدە بىزگە ئىشنىڭ جەريانىنى سۆزلەپ بەردى: باشقا ئىككى قىز چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئەمىر ئىشكىنى تاقىدى ھەمدە ماڭا بۇرۇلۇپ «سەن ئەمدى ماڭا تەئەللۇق بولىدۇڭ» دېدى. مەن ئۇنىڭدىن قېچىپ بىر چەتكە ئۆتۈۋالدىم. ھەمدە غەزەپ بىلەن «خۇددى ئاكامنى ئۆلتۈرىۋەتكەندەك، مېنىمۇ دەرھال ئۆلتۈرىۋەت!» دەپ ۋارقىرىدىم. ئۇ خەنجىرىنى سۇغۇرۇپ، كۆز ئالدىمدا بىر نەچچىنى پۇلاڭلاتقاندىن كېيىن، يەنە قېنىغا سېلىپ قويۇپ، سۈكۈت ئىچىدە ماڭا تىكىلدى. مەن بەرداشلىق بېرەلمەي يىغلىۋەتتىم. «مېنىڭ شۇ بىرلا ئاكام بار ئىدى، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچقانداق ئۇرۇق تۇققانلىرىمۇ يوق ئىدى. مەن ھازىر يار يۈلەكسىز قالدىم، شۇنداقلا ئاكامنى ئۆلتۈرگەن ياۋۇز كىشىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدىم» دېدىم. شۇ ۋاقىتتا، مەن تۇيۇقسىز ئۈستەل ئۈستىگە قويۇپ قويۇلغان ھابىلنىڭ قول سائىتىنى كۆرۈپ قالدىم. «ئەنە ئۇ مېنىڭ ئاكامنىڭ سائىتى ئىكەن» دەپ ۋارقىردىم. ئەمىر بۇنى ئاڭلاپ چۆچۈپ ماڭا بۇرۇلدى، ھەمدە مېنىڭدىن «نېمە دەۋاتسىەن، قىزچاق؟ سەن بۇ يىگىتنىڭ سىڭلىسىمۇ؟» دەپ سورىدى. ئاندىن كېيىن ئۇ خۇددى بۇ ئەمەلىيەتنى قۇبۇل قىلىشنى خالىمىغاندەك قاتتىق بىر سىلكىنىپ، تەمكىنلىشىپ قالدى. ئاندىن كېيىن ئۇ ئۇلاپلا: «بۇ ئىش ئۈچۈن كۆڭلۈكنى يېرىم قىلما. مەن سېنى ھازىرلا مېنىڭ خانىشىمغا ئايلاندۇرىمەن. ئۈرۈكۈگەك قۇش قېنى بۇ ياققا كەل!» دېدى. ئەتىگەندە ئۇ مېنى قويۇپ بېرىشتىن ئىلگىرى مېنىڭدىن بىرەر ياخشى دوستۇمنىڭ بار-يوقلىقىنى سورىدى. مەن تېخى ئۇنى يۇمشاپ قالدى دەپ ئويلاپتىمەن. شۇڭلاشقا «بار، ئۇنىڭ ئىسمى بۇرەيھان» دەپ جاۋاب بەردىم. ئۇ ماڭا «ئەمدى كەتسەڭ بولىدۇ، شور پىشانە بالا، بۇنىڭدىن كېيىن سېنى قايتا كۆرۈشنى خالىمايمەن. لېكىن، سەن چوقۇم ياخشى دوستۇڭ بۇرەيھاننى ئورنىڭغا ئەكىلىپ قويۇشۇڭ كېرەك» دېدى. مېنىڭ سىلەرنىڭ يېنىڭلارغا قايتىپ كەلگۈدەك يۈزۈم قالمىغان ئىدى. چۈنكى، مەن ئەسلىدە ھابىل بىلەن توي قىلماقچى بولغان بۇرەيھاننى ئۇنىڭغا دەپ قويغان ئىدىم. ئەمما، ئۇلار مېنى بۇ

يەرگە ئەكىلىپ قويغاندىن كېيىنلا، بۇرەيھاننى ئېلىپ كەتتى. ئەمىر ئۇنى كۆرۈپلا. بىر دوستىنى گۇۋاھلىققا چاقىردى، ھەمدە مۇسۇلمانلارنىڭ قانۇنى بويىچە ئۇنىڭ بىلەن توي قىلدى. شۇنداق قىلىپ، ھابىلىنىڭ كەلگۈسى ئايالى يەركەندە بىر مەزگىل خانىش بولدى.

ۋەھىمە ئىچىدىكى بىر تىنىق

ئەينى ۋاقىتتىكى ۋەزىيەتتىن بىر كۆرۈنۈش

داۋالغۇش ئىچىدىكى كىشىلەر

خوتەنلىك ئۈچ ئاكا-ئۇكا ئەمىرلەر ئىچكى ئۇرۇشقا بېشىچىلاپ كىرىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ ۋاقىتتا خەنزۇلار بىلەن بولغان ئۇرۇش ناھايىتى كەسكىن ئېلىپ بېرىلۋاتاتتى. ئۇلار شۋىتسىيەلىك دىن تارقاتقۇچىلارنىڭ كېسەل داۋالىيالىدىغانلىقىنى، بىر ئوفتسىرى ئېغىر كېسەل بولۇپ، ئىمرىست رون ئەپەندى تەرىپىدىن ساقايتىلغاندىن كېيىن ئاندىن بايقىدى.

كېسەل داۋالاۋاتقان شۋىتتلار

ئەينى ۋاقىتتا ئۇرۇشتا يارىلانغانلار

يارىدارلار ۋە شىۋىت دوختۇرلار

شىۋىتلارنىڭ يەركەندىكى داۋالاش ئورنى

شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ پوزىتسىيىسى پۈتۈنلەي ئۆزگەردى. بۇ ۋاقىتتا ئەمىر ئۇلارنى ئۆلتۈرمەسلىكىنى قارار قىلدى. ئۇ «خىرىستىيان مۇرتلىرى ۋە يەھۇدىلار مۇقەددەس كىتابىنىڭ پەرزەنتلىرىدۇر، ئۇرۇشنىڭ تىغى ئۇچى بۇتقا چوقۇنىدىغان خەنزۇلار ۋە روسلارغا قارىتىلىشى كېرەك» دەپ ئويلىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ۋە ئۇنىڭ ياۋايى ئەسكەرلىرى دىن تارقاتقۇچىلارغا

دوستانە مۇئامىلە قىلىشقا باشلىدى. بۇ ۋاقىتتا يېشى كىچىك بالىلار ئۇرۇق-تۇققانلىرى ياكى دىن تارقاقچىلارنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ قويۇلدى. ئوغۇل دىن تارقاقچىلارمۇ قويۇپ بېرىلدى. ياشتا چوڭراق قىزلار شارائىتى ياخشىراق بولغان ئۆيگە كۆچۈرۈلدى. 7-ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىغا كەلگەندە، يەنە بىر مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقى (مافۇيەن، ماجەنساڭ، ماشاۋۋۇنىڭ قوشۇنلىرى كۆزدە تۇتۇلغان بولۇشى مۇمكىن - تەرجىماندىن) خوتەنلىكلەرنى يەركەندىن قوغلاپ چىقاردى. ئۇلار ياشتا چوڭراق بۇ قىزلارنى چوقۇم ئۇلارنى ئەمىرىگە ئېلىشنى خالايدىغان مۇسۇلمان يىگىتلەر بىلەن توي قىلىش شەرتى ئاستىدا قويۇپ بەردى.

ھاۋا بىلەن توي قىلغان ھېلىقى ئەر ئېغىر دەرىجىدە سېغىلىس كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالغاچقا، ئۇمۇ ئاشۇ كېسەل بىلەن يۇقۇملانغان ئىدى. شۇڭلاشقا، بالىسى تۇغۇلىدىغان ۋاقىتقا ئاز قالغاندا ئۆلۈپ قالدى. ئۇ ئۆزىمۇ تىرىك بىلەن ئۆلۈكنىڭ ئارىلىقىدا قالدى. بۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ يولدىشى سىرتتا ئۇرۇشقا قاتنىشىۋاتقان بولۇپ، يەركەنگە ھەرگىزمۇ قايتىپ كېلىشكە جۈرئەت قىلالمايتتى. ئېرىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنى ئېغىر يۈك دەپ ھېسابلاشتى. بۇ ۋاقىتتا ئاندىرسىن خېنىم يەركەنگە قايتىپ كەلگەن ئىدى. ئۇ كېلىپلا ھاۋانىڭ ئاغرىپ قالغانلىقى خەۋىرىنى ئۇقتى. بىر كۈنى ئۇ بىر مەپنى ئارىيەت ئېلىپ ھاۋانىڭ ئۆيىگە باردى. ئۇ ئۇلارنىڭ رەت قىلىشىدىن قورقۇپ، ئۆزىنىڭ ھاۋانى چوقۇم ئېلىپ كەتكۈسى بارلىقىنى ئاشكارىلاشقا پىتىنالمىغان ئىدى. ئۇ ئىنتايىن سىپايىلىك بىلەن، ئۇلار ناۋادا خالىسا، ھاۋانى ئېلىپ كېتىپ ئۇلارنىڭ يۈكىنى يەڭگىلەشتۈش ئويىنىڭ بارلىقىنى ئېيتتى. ئۇلار تارتىشمايلا قوشۇلدى. ئۇلارنىڭ گېپىدىن يېنىۋىلىشىدىن ئەنسىرىگەن ئاندىرسىن خېنىم ھاۋانى دەرھال ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى. ئۆزى ياتىدىغان كارىۋاتنى ئۇنىڭغا بېرىپ، كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالدى. ئۇنىڭ سالامەتلىكى ئەسلىگە كەلگەن مەزگىلدە، خوتەنلىكلەرمۇ ئاساسىي جەھەتتىن كېتىپ بولغان ئىدى. شۇڭلاشقا ئۇنىڭ ئېرى ئۇرۇشتىن قايتىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا بىر ئاجرىشىش خېتى ئەۋەتىپ، ئۆزىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن ھاۋاغا مەسئۇل بولمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

تۇنسا نىسبەتەن تەلەپلىك بولۇپ، ئۇ ياخشى بىر ئەرگە تېگىپ، خۇشال - خۇرام تۇرمۇش كەچۈرۋاتقان ئىدى.

بۇ ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئىچكى ئۇرۇش جەريانىدا، خىرىستىيان مۇرتلىرىنىڭ ھاياتى ھەر ۋاقىت خەتەر ئىچىدە تۇردى. بىر نەچچە قېتىم ئۇلار ئىلاھى بىشارەتلەرگە تايىنىپلا بۇ خەتلەردىن قۇتۇلۇپ قالدى. ئەمما روھى تەۋەلىك جەھەتتىن ئېيتقاندا، بۇ يېڭى بىر ھاياتى كۈچنىڭ بارلىققا كېلىش مەزگىلى بولۇپ، نۇرغۇنلىغان مۇسۇلمانلار ئوغۇرلىقچە كېلىپ، دىن

تارقاقچىلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئاللىقاچان خىرىستىيان دىنىغا ئىشەنگەنلىكىنى ئېيتىشقان ئىدى. ئومۇمىي جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئۇ ۋاقىتتىكى يەرلىك كىشىلەرنىڭ دىن تارقىتىش خىزمىتىگە بولغان دوستانە پوزىتسىيىسىمۇ ئەزەلدىن بۇنچىلىك بولۇپ باقمىغان ئىدى.

ئىككىنچى قېتىملىق مەجبۇرلىنىش

بۇ بىر نەچچە يىل سىياسىي ۋەزىيەت بىر قەدەر قالايمىقان بولدى. بىر دەم بىرلىشىپ، بىر دەم دۈشمەنلىشىپ يۈرگەن بىر نەچچە گۇرۇھلار بۇ ۋاقىتقا كەلگەندە يەنە ئىتتىپاق تۈزدى. لېكىن، ئەڭ ئاخىرىدا شىڭ شىسەي ئىسىملىك بىر خەنزۇ ئەمەلدار ئۆزى گەرچە كوممۇنىستىك پارتىيە ئەزاسى بولمىسىمۇ، سوۋىت ئىتتىپاقى بىلەن بىرلەشتى. ھەمدە پۈتكۈل شىنجاڭ رايونىنىڭ سىياسىي ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈردى. ئۇ ئىلاھقا قارشى بىر قەبىھ سىياسەت يۈرگۈزدى. مۇسۇلمانلارنىڭ رەھبىرىنى (خوجىنىياز ھاجىنى كۆزدە تۇتقان بولۇشى مۇمكىن - تەرجىماندىن) ئېتىپ ئۆلتۈردى. نۇرغۇن خىرىستىيان مۇرتلىرىنىڭ ئاز بىر قىسمى پامىر ئىگىزلىكى بىلەن ھىندىستانغا قېچىپ قۇتۇلغانى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھەممىسى دېگۈدەك تۈرمىگە تاشلاندى.

قەشقەر ۋە يەركەندە دىن تارقاقچىلار ئۆيلىرىدە نەزەربەنت قىلىندى. ھەر قانداق بىر ئادەمنىڭ ئۇلارغا يېمەكلىك ۋە ئوتۇن سېتىپ بېرىشى چەكلەندى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا سۇ مەنبەسىمۇ ئۈزۈپ تاشلاندى. شىنجاڭدا بارلىق سۇ (ئىچمىلىك سۇمۇ بۇنىڭ ئىچىدە) دەريا ياكى ئېرىق - ئۆستەڭلەر ئارقىلىق ئېقىپ كېلەتتى. تۇپراقنىڭ تۇز تەككىسى ئىنتايىن يۇقىرى بولغاچقا، قۇدۇق سۈيىنى ئىچكىلى بولمايتتى. بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا دىن تارقاقچىلار ئايال مىسىسۇنلار ۋە يېشى چوڭراق ئوغۇل دىن تەشۋىقاتچىلىرىنى سوۋىت ئارقىلىق شۋىتسىيەگە كېتىشكە مۇراجەت قىلدى. ئۈچ ئەر دىن تارقاقچى قەشقەردە قېلىپ، دىن تارقىتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ قوروسىغا نەزەربەنت قىلىپ قويۇلدى. ئۇ ۋاقىتتا ئۇلاردا ئازراق ئوتۇن، ھويلىدىكى كۆلچەكتە ئازراق سۇلا بار ئىدى. بىر قىسىم مۇسۇلمانلار يېرىم كېچىدە ھويلا تېمىدىن ئارتىلدۇرۇپ، بىر ئاز كۆكتات تاشلاپ بېرەتتى. بىر نەچچە ئايدىن كېيىن ئۇلارغا قايتىپ كېتىش بۇيرۇقى چۈشۈرۈلدى. ئۇلار ئېتىراز بىلدۈردى. ئەمما، تولۇق قوراللانغان مۇھاپىزەتچى ئەسكەرلەر ئۇلارنى يالاپ، ئۈچ ھەپتە ۋاقىت سەرپ قىلىپ ھىندىستان چىگرىسىغا ئېلىپ كەلدى. ھەمدە چىگرىدىن چىقىرۋەتتى.

ئۇيۇشمىنىڭ ئاخىرقى بىر قىسىمىنىڭ قوراللىق كۈچى بىلەن قوغدىلىنىشى

شۋىتلارنى چىگرىدىن چىقىرىۋېتىشكە قاتناشقان ئەسكەرلەر

تاغلاردىن ئېشىپ يۇرتىغا قايتىش

ئۇلار ئايرىلىشتىن بۇرۇن، ئۆز مەسلىھەتلىرىنىڭ تۈرمىسىدە ئۆلتۈرۈلگەنلىك خەۋىرىنى ئاللىقاچان ئاڭلىغان ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە بىرسى يەركەنلىك ھەسەن ئىسىملىك يىگىت بولۇپ، يىگىرمە ياشتا ئىدى. ئۇ ھابىلىنىڭ دوستى ئىدى. بىر مۇسۇلمان يىگىت ئىلگىرى دىن تارقاقچىلارغا ياخشى مۇئامىلىدە بولغانلىقى ئۈچۈن بىر مەزگىل تۈرمىگە سولانغان ئىدى. ئۇ تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، بىر كۈنى كېچىسى ئەۋزەل يولى ئارقىلىق دىن تارقىتىش

پونكىتنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. ھەمدە ئۇ ۋە ئۇنىڭ دوستلىرىنىڭ تۇرمىنىڭ ئىچىدىكى بىر كامىردا ئىشكەللەرنىڭ جىرىڭلىغان ئاۋازىنى ھەمدە ھەسەننىڭ مەدھىيە ناخشىسى ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئۇلار يەنە ئۇنىڭ مەدھىيە ناخشىسى ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپتۇ. كېيىنكى ئىككى ئاخشامدا ئۇلار ئىشكەلنىڭ سۆزلەنگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ھېچقانداق ئاۋاز ئاڭلانماپتۇ. ئۇلارنىڭ پەرىزىچە، ھەسەن ئېنىقلا ئاچلىقتىن ئۆلگەن بولۇشى مۇمكىن ئىكەن.

ئىلاھ بىلەن دۈشمەنلىشىدىغان گۇرۇھ ھوقۇقىنى قولغا ئالغاندا، ھاۋا 16 ياشتا ئىدى. ئۇلار ھەر قايسى جايلاردا قىزلار مەكتەپلىرىنى قۇرغان. ھاۋا 90 نەپەر بالىغا مۇئەللىملىك قىلغان. ئۇ كۈچىنىڭ يېتىشىچە بالىلارنى تەربىيەلىگەن. ئۇلارغا ھەم مۇقەددەس قەسىدىلەرنى ئېيتىشنى ئۆگەتكەن. ئۇ ۋاقىتتا يەكەندىكى قىزلار ئائىلىسىدىن چىققان قىزلارلا پۈتۈن جەنۇبىي شىنجاڭ رايونى بويىچە خەت تونۇيدىغان قىزلار ئىدى (بۇ بايانلارنى يەنىمۇ تەھقىقلەپ بېقىش لازىمدۇر - تەرجىماندىن). شۇڭلاشقا، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى خېلى كۆپچىلىكى مۇشۇنداق خىزمەت بىلەن شۇغۇللاندى. لېكىن، ئۇ خىزمەت بېسىمى ھاۋاغا نىسبەتەن بەك ئىغىر يۈك ئىدى. بولۇپمۇ، ھېلىقى كۈلپەتلىك كەچۈرۈشتىن كېيىن ئۇ بەكلا ئاجىزلاپ كەتكەن ئىدى. ئاخىرىدا ئۇ 20 ياشقا بارمايلا ئالەمدىن ئۆتتى.

كېيىنكى ئۇچۇرلار ئىلگىرىكى مىش - مىش گەپلەرنى ئىسپاتلىدى. قەشقەردىكى خىرىستىيان دىنى مۇرتلىرى (خەنزۇ ھەم ئۇيغۇرلار) مۇ تۈرمىگە تاشلىنىپتۇ. ئاساسىي جەھەتتىن ھەممىسى دېگۈدەك توڭلاپ ياكى ئاچ قېلىپ ئۆلۈپتۇ. بەزىلىرى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىپتۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ھېكايىمىزنىڭ بېشىدا تىلغان ئېلىنغان ۋەز - نەسىھەت ئېيتقۇچى باش قەھرىمان ئالمۇ بار ئىكەن. يەنە يېڭىسارلىق ۋەز ئېيتقۇچى خېلىل، يەنە قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيەسى خەنزۇ مەكتەپنىڭ مۇدىرى ليۇ مۇئەللىم قاتارلىقلارمۇ بار ئىكەن. ئۇلار بىر نەچچە چوڭ گۇرۇپپىغا ئايرىلغان، ئاندىن ھەر بىر گۇرۇپپا ھاۋامۇ ئۆتۈشمەيدىغان كىچىك بىر كامىرغا قىستاپ سولانغان. ئۇ كىچىك كامىر ئىنتايىن بولۇپ، بىر ئادەم ئولتۇرغۇدەكمۇ بوشلۇق يوق ئىكەن. شۇڭا، ئۇلار كېچە - كۈندۈز ئۆرە تۇرۇش ياكى زوڭزىيىپ ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولغان. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر نەچچە ئامان قالغۇچىنىڭ دېيىشىچە، ئۇلارنىڭ پۇت ۋە تىزلىرى ئاغرىپ ئىشىشىپ كەتكەن، بىر قىسىملىرى نېرۋىسىدىن ئادىشىپ ئۆسۈپ ئۆلۈۋالغان. ھېچقانداق ئىسسىتتىش ئەسلىھەلىرى بولمىغان كامىرلار قىش ۋاقتىدا جاندىن ئۆتكۈدەك سوغۇق بولۇپ كەتكەن، بولۇپمۇ بۇ مەھبۇسلارغا نىسبەتەن تېخىمۇ شۇنداق بولغان. چۈنكى، بۇلار تۇتۇلغان

ۋاقىتتىكى كىيىملىرى بىلەنلا قامالغان بولۇپ، ھېچقانداق ئارتۇق كىيىم ئەكىرىشكە رۇخسەت قىلىنمىغان. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئادەم ئاڭلىسىمۇ، تېنى جۇغۇلدايدىغان قىيىنچىلىقلارغا ئېلىنغان. شۇنداق بولغاچقا، ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىرىدىن باشقىلىرى ئارىسىدا، كۈندە دېگۈدەك بىرى ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلغان. بەزى كۈنلىرى ھەتتا كامىردىن تۆت-بەش جەسەتنى سۆرەپ ئاچقىپ كەتكەن. بىر نەچچە يىللىق قاماقتىن كېيىن، بارلىق خىرىستىيان مۇرتلىرى ئاساسىي جەھەتتىن ئۆلۈپ تۈگىگەن. ئامان قالغان ئاز بىر قىسىملىرى راسا قىيىن-قىستاققا ئېلىنىپ ۋە تەھدىت سېلىنىپ قويۇپ بېرىلگەن.

خەنزۇچىگە تەرجىمە قىلغۇچىنىڭ ئىلاۋىسى قىسقارتىلدى.

تېمىنىڭ توردىكى مەنبەسى:

<http://www.answering-islam.org/chinese/topic19/tc-19-74.html>

تېمىغا مۇناسىۋەتلىك بەزى فىلىملەر:

1. <http://www.tudou.com/programs/view/ySsZOUg1EOI/>
2. <http://www.tudou.com/programs/view/QE-QhJbdQO0/>
3. <http://v.youku.com/v-show/id-XMzAyNzcwNDI0.html>
4. <http://v.youku.com/v-show/id-XMzAyNzcwMzc2.html>
5. <http://www.tudou.com/programs/view/RFYPkD2I9JA/>
6. <http://www.tudou.com/programs/view/8cWM3DRFkm0/>

يۇقۇرقى فىلىملەر مەزكۇر تېمىغا مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، تور دۇنياسىدىن يىغىپ

توپلاندى. -لوپنۇرى

مەنبە: مىسرانىم مۇنبىرى

مەنزىل تورى ئېلېكترونلۇق كىتابلىرى

[www. Menzil. biz](http://www.Menzil.biz)

[book@menzil. biz](mailto:book@menzil.biz) [menzilbiz@163. com](mailto:menzilbiz@163.com)